

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃវិធានការមិនមែនពន្ធ

បច្ចុប្បន្នភាពត្រឹម ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២

UNITED NATIONS
New York and Geneva, 2015

បោះពុម្ពលើកទី១

ចំនួន ១៥០ ក្បាល

រៀបចំ និងបោះពុម្ពដោយ

លេខាធិការដ្ឋាននិហិតដ្ឋានជាតិព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម និង

គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់វិធានការមិនមែនពន្ធ

នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ឧបត្ថម្ភគ្រាំទ្រការបកប្រែ និងបោះពុម្ពដោយ

គម្រោងគាំទ្រការធ្វើសមាហរណកម្មតំបន់អាស៊ាន ជំនួយពាក់ព័ន្ធ

ពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា (ARISE Plus Cambodia)

ដែលបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតដោយសហភាពអឺរ៉ុប (EU) និង

ក្រសួងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងអភិវឌ្ឍន៍សហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់ (BMZ)

ចំណាំ

ការរចនា និងខ្លឹមសារនៃឯកសារនេះ មិនមានចេតនាបញ្ចេញមតិណាមួយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិទាក់ទងនឹង ច្បាប់ នៃប្រទេស, ដែនដី, ទីក្រុង, តំបន់ ឬអាជ្ញាធរណាមួយ ឬទាក់ទងនឹងការកំណត់ព្រំដែនឡើយ។

ខ្លឹមសារ ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយនេះ អាចត្រូវបានដកស្រង់ ឬបោះពុម្ពឡើងវិញ ប៉ុន្តែត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងបាន ចម្លងជូននូវច្បាប់បោះពុម្ពផ្សាយ ដែលមានការដកស្រង់ និងការបោះពុម្ពឡើងវិញនេះ ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋាន UNCTAD តាមអាស័យដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

ប្រធាន សាខាវិភាគពាណិជ្ជកម្ម

ការិយាល័យពាណិជ្ជកម្មទំនិញ និងសេវាកម្មអន្តរជាតិ

សន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីពាណិជ្ជកម្ម និងការអភិវឌ្ឍ

Palais Des Nations

CH-1211 Geneva, Switzerland

UNCTAD/DITC/TAB/2012/2/Rev.1

UNITED NATIONS PUBLICATION

©Copyright United Nations 2013

All rights reserved

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម	1
ជំពូក A ÷ វិធានការអនាម័យ និងភូតតាមអនាម័យ	7
ជំពូក B ÷ របាំងបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម	15
ជំពូក C ÷ ការត្រួតពិនិត្យមុនពេលដឹកជញ្ជូន និងបែបបទផ្សេងៗ	20
ជំពូក D ÷ វិធានការការពារពាណិជ្ជកម្មបន្ទាន់	21
ជំពូក E ÷ វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណមិនស្វ័យប្រវត្តិ, កូតា, ការហាមឃាត់ និងការត្រួតពិនិត្យ គុណភាព ក្រៅពីហេតុផល SPS និង TBT	26
ជំពូក F ÷ វិធានការគ្រប់គ្រងតម្លៃ រួមទាំងការបង់ពន្ធ និងថ្លៃបន្ថែមផ្សេងៗ	33
ជំពូក G ÷ វិធានការហិរញ្ញវត្ថុ	37
ជំពូក H ÷ វិធានការដែលប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង	40
ជំពូក I ÷ វិធានការវិនិយោគពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម	41
ជំពូក J ÷ ការដាក់កម្រិតលើការចែកចាយ	41
ជំពូក K ÷ ការដាក់កម្រិតលើការផ្តល់សេវាកម្មក្រោយការលក់	42
ជំពូក L ÷ ការឧបត្ថម្ភធន (ដោយមិនរាប់បញ្ចូលការឧបត្ថម្ភធនលើការនាំចេញក្រោម P7)	42
ជំពូក M ÷ ការដាក់កម្រិតលើលទ្ធកម្មរដ្ឋាភិបាល	42
ជំពូក N ÷ កម្មសិទ្ធិបញ្ញា	43
ជំពូក O ÷ វិធានដើមកំណើត	43
ជំពូក P ÷ វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ	43

សេចក្តីផ្តើម

វិធានការមិនមែនពន្ធ ជាទូទៅត្រូវបានបកស្រាយថាជាវិធានការគោលនយោបាយនានាក្រៅពីការអនុវត្តពន្ធគយធម្មតា ដែលអាចផ្តល់ផលប៉ះពាល់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចលើពាណិជ្ជកម្មទំនិញអន្តរជាតិ, ការផ្លាស់ប្តូរបរិមាណជួញដូរ ឬ/និងតម្លៃ (UNCTAD/ DITC/ TAB/2009/3)។ ដោយសារនិយមន័យនេះមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់លម្អិត គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីកំណត់ និងបែងចែកឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា នៃវិធានការមិនមែនពន្ធ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់វិធានការមិនពន្ធ ដែលត្រូវបានបកស្រាយក្នុងឯកសារនេះ គឺជាវគ្គិកសាស្ត្រ (Taxonomy) នៃវិធានការទាំងអស់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិក្នុងស្ថានភាពនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់វិធានការមិនមែនពន្ធនេះ ត្រូវបានពិភាក្សាយ៉ាងទូលំទូលាយ និងត្រូវបានអនុម័តដោយអង្គការអន្តរជាតិមួយចំនួន ដែលត្រូវបានហៅថាក្រុមពហុទីភ្នាក់ងារ (MAST) ដើម្បីគាំទ្រដល់ក្រុមការងារស្តីពីរបាំងមិនមែនពន្ធ (Group of Eminent Persons on Non-Tariff Barriers) ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអគ្គលេខាធិការនៃ UNCTAD ក្នុងឆ្នាំ២០០៦។ ការប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់ចងក្រងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃវិធានការមិនមែនពន្ធ ត្រូវបានធ្វើឡើងចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៧ និងបញ្ចប់ត្រឹមឆ្នាំ ២០១២។ យ៉ាងណាមិញ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃវិធានការមិនមែនពន្ធ គឺជាកិច្ចការដែលនៅតែបន្តវិវត្តន៍ ស្របទៅតាមភាពជាក់ស្តែងនៃតម្រូវការពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ និងការប្រមូលទិន្នន័យ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ រួមបញ្ចូលមានវិធានការបច្ចេកទេសនានា ដូចជាវិធានការការពារបរិស្ថាន ឬអនាម័យ ក៏ដូចជាវិធានការគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មផ្សេងទៀត ដូចជា កូតា ការត្រួតពិនិត្យតម្លៃ ការរឹតត្បិតការនាំចេញ ឬវិធានការការពារពាណិជ្ជកម្មជាបន្ទាន់ និងវិធានការនៅពីក្រោយព្រំដែនដទៃទៀត ដូចជា ការប្រកួតប្រជែងវិធានការវិនិយោគទាក់ទងនឹងពាណិជ្ជកម្ម លទ្ធកម្មរដ្ឋាភិបាល ឬការរឹតត្បិតលើការចែកចាយ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នេះ មិនវិនិច្ឆ័យលើភាពស្របច្បាប់, ភាពគ្រប់គ្រាន់, ភាពចាំបាច់ ឬការរើសអើងនៃគោលនយោបាយអន្តរាគមន៍ក្នុងទម្រង់ណាមួយ ដែលត្រូវបានអនុវត្តសម្រាប់ពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិឡើយ។ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នេះ ទទួលស្គាល់ពីអត្ថិភាព និងត្រូវបានរចនាឡើង ដើម្បីរៀបចំព័ត៌មានជាទម្រង់មូលដ្ឋានទិន្នន័យ។ ព័ត៌មានដែលមានតម្លាភាព អាចជឿទុកចិត្តបាន និងអាចប្រៀបធៀបបាន អាចជួយឱ្យអ្នកនាំចេញទូទាំងពិភពលោកទទួលបានព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធគយ។ តម្លាភាពនៃព័ត៌មាន គឺជាតម្រូវការចាំបាច់ ក្នុងការចរចា ដែលនាំទៅរកសុខដុមនីយកម្ម និងការទទួលស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដែលនាំឱ្យមានការលើកកម្ពស់ពាណិជ្ជកម្ម។

ក្រុម MAST ដែលបានពិភាក្សា និងស្នើការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នេះ រួមមាន៖

- អង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្មនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ
- មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ
- មជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ
- អង្គការសហប្រតិបត្តិការនិងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច
- សន្និសីទអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីពាណិជ្ជកម្មនិងការអភិវឌ្ឍ
- អង្គការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្ម
- ធនាគារពិភពលោក
- អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (WTO)

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់របស់ UNCTAD-MAST បង្កើតជាវិធានសម្ព័ន្ធមែកធាង ដែលបែងចែកវិធានការទាំងនោះជាជំពូក អាស្រ័យលើវិសាលភាព និង/ឬការរចនា។ ជំពូកនីមួយៗ ត្រូវបានបែងចែកទៅជាអនុក្រុមតូចៗជាច្រើន ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃបទប្បញ្ញត្តិ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្មមានភាពកាន់តែប្រសើរឡើង។ ចំណាត់ថ្នាក់វិធានការមិនមែនពន្ធ មានជំពូកចំនួន ១៦ (A ដល់ P) ហើយជំពូកនីមួយៗត្រូវបានបែងចែកជា ៣ កម្រិត (១, ២ និង ៣ ខ្ទង់, ទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់ប្រព័ន្ធសុខដុមនីយកម្មសម្រាប់ផលិតផល)។¹ ថ្វីត្បិតតែជំពូកមួយចំនួនអាចមានដល់កម្រិត ៣ ខ្ទង់នៃការបែងចែកដោយ ជំពូកភាគច្រើនគឺមានតែ ២ ខ្ទង់ប៉ុណ្ណោះ។ ជំពូកនៃការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ទាំងអស់ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។ ជំពូកទាំងអស់នោះ ឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីតម្រូវការនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចូល កំណត់របស់ប្រទេសនាំចូល លើកលែងតែវិធានការដែលត្រូវបានដាក់លើការនាំចេញដោយប្រទេសនាំចេញ (ជំពូក P) ។

¹វិធានការទាំងអស់ ត្រូវបានបកស្រាយជាមួយលេខសម្គាល់ នៅក្នុងអនុក្រុមនីមួយៗ ខណៈដែលខ្ទង់ទី ៩ គឺតែងតែត្រូវបានរក្សាទុកសម្រាប់ករណីផ្សេងៗ ដែលពុំមានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងអនុក្រុមនោះ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់វិធានការមិនមែនពន្ធដារតាមជំពូក

ការនាំចូល	វិធានការបច្ចេកទេស	A វិធានការអនាម័យ និង ភូតតាមអនាម័យ B វិធានការរំលាយបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម C ការត្រួតពិនិត្យមុនពេលដឹកជញ្ជូន និងបែបបទផ្សេងៗ
	វិធានការមិនមែនបច្ចេកទេស	D វិធានការការពារពាណិជ្ជកម្មបន្ទាន់ E វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណមិនស្វ័យប្រវត្តិ, កូតា, ការហាមឃាត់ និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាព ក្រៅពីហេតុផល SPS និង TBS F វិធានការគ្រប់គ្រងតម្លៃ រួមទាំងការបង់ពន្ធ និងសេវាបន្ថែម G វិធានការហិរញ្ញវត្ថុ H វិធានការដែលប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង I វិធានការវិនិយោគពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម J ការដាក់កម្រិតលើការចែកចាយ K ការដាក់កម្រិតលើការផ្តល់សេវាកម្មក្រោយការលក់ L ការឧបត្ថម្ភធន (ដោយមិនរាប់បញ្ចូលការឧបត្ថម្ភធនលើការនាំចេញក្រោម P7) M ការដាក់កម្រិតលើលទ្ធកម្មរដ្ឋាភិបាល N កម្មសិទ្ធិបញ្ញា O វិធានដើមកំណើត
	ការនាំចេញ	P វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញ

ជំពូក A សំដៅលើវិធានការអនាម័យ និងភូតតាមអនាម័យ ដែលជាទូទៅត្រូវបានហៅកាត់ថា SPS។ ជំពូកនេះ ផ្ដោតលើវិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការរឹតត្បិតលើសារធាតុផ្សំ ក្នុងគោលបំណងធានាសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ក៏ដូចជា សម្រាប់ការការពាររាលដាលនៃជំងឺ ឬសត្វល្អិត។ ជំពូក A នេះ ក៏រាប់បញ្ចូលទាំងវិធានការវាយតម្លៃលើអនុលោម ភាពពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ដូចជាវិញ្ញាបនប័ត្រ, ការធ្វើតេស្តនិងការត្រួតពិនិត្យ, និងការធ្វើចត្តាឡីស័ក ផងដែរ។

ជំពូក B ផ្ដោតលើវិធានការបច្ចេកទេស ដែលហៅកាត់ថា TBT ដោយសំដៅទៅលើវិធានការ ដូចជាការបិទស្លាក សញ្ញា, ស្តង់ដារបច្ចេកទេសជាក់លាក់ និងតម្រូវការគុណភាព ក៏ដូចជាវិធានការការពារបរិស្ថានដទៃទៀត។ ដូច ក្នុងករណី SPS ដែរ ជំពូក B រាប់បញ្ចូលទាំងវិធានការវាយតម្លៃអនុលោមភាព ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងតម្រូវការ បច្ចេកទេស ដូចជាវិញ្ញាបនប័ត្រ, ការធ្វើតេស្ត និងការត្រួតពិនិត្យ។ ជំពូកចុងក្រោយនៅក្នុងផ្នែកវិធានការ បច្ចេកទេស គឺជំពូក C ដែលធ្វើចំណាត់ថ្នាក់វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការត្រួតពិនិត្យ មុនពេលដឹកជញ្ជូន និងការអនុវត្ត បែបបទគយផ្សេងៗ។

ជំពូក D ផ្ដោតលើវិធានការការពារពាណិជ្ជកម្មបន្ទាន់ ពេលគឺវិធានការទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានអនុវត្តដើម្បី ទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការនាំចូលលើទីផ្សារនៃប្រទេសនាំចូល សំដៅដល់ការផ្តល់ភាពអយុត្តិធម៌ ចំពោះការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ដោយរួមបញ្ចូលការប្រឆាំងការលក់បង្ខូចតម្លៃ, ការរារាំង និងវិធានការគាំពារ ផ្សេងៗ។

ជំពូក E និង F គឺជាក្រុមវិធានការ "រឹង" ដែលជាទូទៅត្រូវបានប្រើក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្ម។ ជំពូក E រាប់បញ្ចូលការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ, កូតា និងវិធានការត្រួតពិនិត្យបរិមាណផ្សេងៗ រួមទាំងកូតាអត្រាពន្ធ។ ជំពូក F រាប់បញ្ចូលវិធានការត្រួតពិនិត្យតម្លៃ ដែលត្រូវបានអនុវត្ត ដើម្បីគ្រប់គ្រង ឬប៉ះពាល់ដល់តំលៃទំនិញនាំចូល។ ឧទាហរណ៍ ដូចជា វិធានការដែលគាំទ្រដល់តម្លៃក្នុងស្រុក នៃប្រភេទទំនិញមួយចំនួន ដោយសារការឡើងចុះនៃ តម្លៃទីផ្សារក្នុងស្រុក ឬអស្ថិរភាពតម្លៃទីផ្សារបរទេស ឬការកើនឡើង ឬការការពារចំណូលពន្ធ។ វិធានការនេះ រាប់ បញ្ចូលវិធានការផ្សេងទៀតក្រៅពីពន្ធគយ ដែលនាំឱ្យកើនឡើងនៃតម្លៃនាំចូល ដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែល (Para-tariff measures)។

ជំពូក G ផ្ដោតលើវិធានការហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់វិធានការរឹតត្បិតលើការទូទាត់នៃការនាំចូល ឧទាហរណ៍ នៅ ពេលការនាំចូល និងតម្លៃនៃការប្តូរប្រាក់បរទេសត្រូវបានកំណត់។ ជំពូកនេះ ក៏រាប់បញ្ចូលទាំងវិធានការដែលដាក់ កម្រិតលើលក្ខខណ្ឌនៃការទូទាត់ ផងដែរ។

ជំពូក H ផ្ដោតលើវិធានការទាំងឡាយណាដែលប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង រួមបញ្ចូលការផ្តល់ជំនួយផ្តាច់មុខ ឬឯកសិទ្ធិពិសេស ពិសេសចំពោះក្រុមប្រតិបត្តិករសេដ្ឋកិច្ចមួយ ឬច្រើន។ ជំពូកនេះ សំដៅដល់វិធានការឯកភាព ដូចជាការធ្វើពាណិជ្ជកម្មដោយរដ្ឋ, ភ្នាក់ងារនាំចូលផ្តាច់មុខ, ឬតម្រូវការធានារ៉ាប់រងឬការដឹកជញ្ជូនដោយបង្គំ។

ជំពូក I ផ្ដោតលើវិធានការវិនិយោគទាក់ទងនឹងពាណិជ្ជកម្ម និងវិធានការដែលរឹតត្បិតការវិនិយោគ ដោយតម្រូវ ឱ្យមានមាតិកាក្នុងស្រុក ឬតម្រូវការឱ្យការវិនិយោគ ចាំបាច់ត្រូវទាក់ទងនឹងការនាំចេញ ដើម្បីឱ្យមានតុល្យភាព ជាមួយការនាំចូល។

ជំពូក J និង K ផ្ដោតលើវិធានការនៃការចែកចាយទំនិញ និងសេវាកម្ម ក្រោយពេលនាំចូល។ វិធានការទាំងនោះ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាវិធានការមិនមែនពន្ធ ដោយសារវាអាចប៉ះពាល់ដល់ការសម្រេចចិត្តនៅពេលនាំចូល។

ជំពូក J ស្តីពីការវិវត្តន៍ការចែកចាយ សំដៅទៅលើវិធានការវិវត្តន៍លើការចែកចាយទំនិញនាំចូលក្នុងស្រុក។
ជំពូក K ផ្ដោតលើការវិវត្តន៍លើការផ្តល់សេវាកម្មក្រោយការលក់ ឧទាហរណ៍ការវិវត្តន៍លើការផ្តល់សេវាកម្ម
បន្ទាប់បន្សំ។

ជំពូក L, M, N និង O ពាក់ព័ន្ធនឹងគោលនយោបាយនៅក្រោយព្រំដែន។ ជំពូក L មានបញ្ចូលវិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការ
ឧបត្ថម្ភធន ដែលប៉ះពាល់ដល់ពាណិជ្ជកម្ម។ ជំពូក M ស្តីពីវិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងលទ្ធកម្មរដ្ឋាភិបាល ដែលដាក់អនុ
វត្តចំពោះអ្នកដេញថ្លៃ លើការលក់ទំនិញទៅរដ្ឋាភិបាលបរទេស។ ជំពូក N រាប់បញ្ចូលវិធានការវិវត្តន៍ពាក់ព័ន្ធ
នឹងកម្មសិទ្ធិបញ្ញា។ ជំពូក O ស្តីពីវិធានដើមកំណើត រាប់បញ្ចូលវិធានការវិវត្តន៍លើដើមកំណើតនៃទំនិញ ឬធាតុចូល
របស់ទំនិញ។

ជំពូក P ជាជំពូកចុងក្រោយ ផ្ដោតលើវិធានការនាំចេញ ដែលប្រទេសនាំចេញត្រូវអនុវត្ត ដោយរួមបញ្ចូលពន្ធនាំចេញ
ក្នុងការវិវត្តន៍លើការនាំចេញផ្សេងៗ។

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នេះ កំណត់នូវវិធានការនីមួយៗ ដោយបានធ្វើការបកស្រាយ និងផ្តល់នូវឧទាហរណ៍ល្អៗ
ដែលបានកើតឡើងភាគច្រើន ដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យកាន់តែច្បាស់។

ឯកសារនេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយ UNCTAD ដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការមិនមែនពន្ធ នៅជុំ
វិញពិភពលោក និងជាផ្នែកមួយនៃឯកសារបណ្តុះបណ្តាលស្ទួល ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីណែនាំដល់បុគ្គល
ដែលបំពេញកិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រមូលទិន្នន័យនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌតម្លាភាពពាណិជ្ជកម្ម។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវបាន
ដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ២០១១ ដោយ UNCTAD, ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាហ្វ្រិក, មជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ
និងធនាគារពិភពលោក ដោយផ្ដោតលើការប្រើប្រាស់របៀបនៃការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ និងការប្រមូលទិន្នន័យ ក្នុង
គោលការណ៍ និងនីតិវិធីដូចគ្នាទាំងពិភពលោក ដើម្បីធានានូវសង្គតភាពនៃការរៀបចំទិន្នន័យ។ គោលបំណង
នៃកម្មវិធីនេះ គឺដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានអំពីវិធានការពាណិជ្ជកម្ម និងចូលរួមចំណែកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មអ
ន្តរជាតិទាំងពហុភាគីនិងតំបន់ឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង។ ជាចុងក្រោយ សំខាន់ជាងនេះទៅទៀត កម្មវិធីនេះ នឹង
រំពឹងថាអាចជំរុញឱ្យមានការស្រាវជ្រាវថ្មីពាក់ព័ន្ធនឹងគោលនយោបាយវិធានការមិនមែនពន្ធ និងផលវិបាករបស់
ថាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចផងដែរ។

A វិធានការអនាម័យ និងភូតតាមអនាម័យ (SPS)

គឺជាវិធានការ ដែលអនុវត្តដើម្បីការពារជីវិតមនុស្ស ឬសត្វពិហានិភ័យ កើតឡើងពីការបន្ថែមសារធាតុ, មេរោគ, ជាតិពុល ឬសរីរាង្គបង្កជំងឺនៅក្នុងអាហារ; ដើម្បីការពារជីវិតមនុស្ស ពីរុក្ខជាតិ ឬសត្វ ដែលមានជំងឺ; ដើម្បីការពារជីវិតសត្វ ឬរុក្ខជាតិពីសត្វល្អិត,ជំងឺ ឬសរីរាង្គបង្កជំងឺ; ដើម្បីការពារ ឬទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗ ពីការនាំចូល, ការបង្កើត ឬការរីករាលដាលនៃសត្វល្អិត និងដើម្បីការពារជីវៈចម្រុះ។ វិធានការទាំងនេះ ក៏រាប់បញ្ចូលវិធានការការពារសុខភាពត្រី និងសត្វព្រៃ ក៏ដូចជាព្រៃឈើ និងរុក្ខជាតិព្រៃផងដែរ។

សូមចំណាំថា វិធានការសម្រាប់ការពារបរិស្ថាន (ក្រៅពីអ្វីដែលបានកំណត់ខាងលើ), ការពារផលប្រយោជន៍អ្នកប្រើប្រាស់ ឬសម្រាប់សុខុមាលភាពសត្វ មិនស្ថិតក្រោមជំពូក SPS ទេ។

វិធានការ ដែលត្រូវបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ក្រោម A១ ដល់ A៦ គឺជាបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស ខណៈវិធានការក្រោម A៨ គឺជានីតិវិធីវាយតម្លៃអនុលោមភាព។

A1 ការហាមឃាត់/ការរឹតត្បិតលើការនាំចូលសម្រាប់ហេតុផល SPS

ការហាមឃាត់និង/ឬការរឹតត្បិតលើផលិតផលសម្រេចសម្រាប់នាំចូល ត្រូវបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៅក្នុងជំពូកនេះ។ ការរឹតត្បិតលើការកំណត់បរិមាណកាកសំណល់ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុមួយចំនួន ដែលមាននៅក្នុងផលិតផលសម្រេចត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ក្រោម A2 ដូចខាងក្រោម។

A11 ការហាមឃាត់ផ្នែកភូមិសាស្ត្របណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ហេតុផល SPS

ការហាមឃាត់លើការនាំចូលផលិតផល ពីប្រទេសឬតំបន់ណាមួយ ដោយសារជំងឺឆ្លង÷ វិធានការដែលបានរាប់បញ្ចូលក្នុងប្រភេទនេះ ជាធម្មតាគឺមានលក្ខណៈពិសេស និងត្រូវបានកំណត់ពេលវេលាជាក់លាក់។

***ឧទាហរណ៍÷** ការនាំចូលបក្សីពីតំបន់ដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយជំងឺផ្តាសាយបក្សី ឬគោពីប្រទេសដែលប៉ះពាល់ដោយជំងឺជើង-មាត់ ត្រូវបានហាមឃាត់។*

A12 ការរឹតត្បិតផ្នែកភូមិសាស្ត្រលើការទទួលបានសិទ្ធិ

ការហាមឃាត់លើការនាំចូលផលិតផលជាក់លាក់ ដែលពីបណ្តាប្រទេស ឬតំបន់ណាមួយ ដោយសារកង្វះភស្តុតាងនៃលក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចៀសវាងហានិភ័យនៃអនាម័យនិងភូតតាមអនាម័យ÷ ការរឹតត្បិតនេះ ត្រូវបានអនុវត្តដោយស្វ័យប្រវត្តិរហូតទាល់តែប្រទេសនោះបញ្ជាក់ពីការអនុវត្តវិធានការអនាម័យនិងភូតតាមអនាម័យសមស្រប ដើម្បីផ្តល់នូវការការពារជាក់លាក់ សំដៅប្រឆាំងនឹងគ្រោះថ្នាក់ ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាអាចទទួលយកបាន។

បណ្តាប្រទេស ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវបានដាក់ក្នុង “បញ្ជីវិជ្ជមាន”។ ការនាំចូលពីប្រទេសផ្សេងទៀត ត្រូវហាមឃាត់។ បញ្ជីនេះ អាចរាប់បញ្ចូលសហគ្រាសផលិតកម្មដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសដែលមានទទួលបានសិទ្ធិ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលផលិតផលទឹកដោះគោពីបណ្តាប្រទេសដែលមិនទាន់មានលក្ខខណ្ឌអនាម័យសមស្រប ត្រូវបានហាមឃាត់។

A13 វិធានការជាប្រព័ន្ធ

គឺជាអាក្រក់ ដែលរួមបញ្ចូលគ្នានូវវិធានការ SPS ពីរ ឬច្រើនលើផលិតផលតែមួយ៖ វិធានការរួមនេះ អាចត្រូវបានបញ្ចូលវិធានការ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធគ្នាច្រើន ក៏ដូចជាតម្រូវការនានា ពាក់ព័ន្ធនឹងការវាយតម្លៃអនុលោមភាព ដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃផលិតកម្ម។

ឧទាហរណ៍៖ កញ្ចប់វិធានការសម្រាប់ការនាំចូល រាប់បញ្ចូលវិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ជាក់ពីទីតាំងផលិតជាក់លាក់, ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិតដែលត្រូវប្រើ, បច្ចេកទេសប្រមូលផល ក៏ដូចជាសំលាប់មេរោគក្រោយការប្រមូលផល ដោយរួមបញ្ចូលតម្រូវការត្រួតពិនិត្យនៅតាមព្រំដែន ដូចជាតម្រូវការនៃការវិភាគ និងត្រួតពិនិត្យភាពគ្រោះថ្នាក់ (HACCP) ។

A14 ការទទួលបានការអនុញ្ញាតពិសេសសម្រាប់ហេតុផល SPS

គឺជាវិធានការ ដែលតម្រូវឱ្យអ្នកនាំចូល ទទួលបានការអនុញ្ញាត ឬការយល់ព្រមពីអង្គភាពរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនៃប្រទេសគោលដៅ សម្រាប់ហេតុផល SPS ដើម្បីទទួលបានការអនុញ្ញាត អ្នកនាំចូលត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ និងការវាយតម្លៃអនុលោមភាព។

ឧទាហរណ៍៖ លិខិតអនុញ្ញាតនាំចូលពីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវបានទាមទារ។

A15 តម្រូវការចុះបញ្ជីសម្រាប់អ្នកនាំចូល

គឺជាវិធានការ ដែលតម្រូវឱ្យអ្នកនាំចូលចុះបញ្ជីមុនពេលនាំចូលផលិតផលមួយចំនួន៖ ដើម្បីចុះបញ្ជីអ្នកនាំចូល ចាំបាច់ត្រូវគោរពតាមតម្រូវការជាក់លាក់, ផ្តល់ឯកសារ និងបង់ថ្លៃចុះឈ្មោះ។

ឧទាហរណ៍៖ អ្នកនាំចូលចំណីអាហារ ត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្រសួងសុខាភិបាល។

A19 ការហាមឃាត់/ការរឹតត្បិតការនាំចូលសម្រាប់ហេតុផល SPS ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

A2 ការកំណត់បរិមាណនៃសារធាតុកាកសំណល់ និងការរឹតត្បិតលើការប្រើប្រាស់សារធាតុផ្សំ

A21 ការកំណត់បរិមាណនៃកាកសំណល់ ឬការចម្លងមេរោគដោយសារធាតុ (មិនមែនជីវសាស្ត្រ)

គឺជាវិធានការ ដែលកំណត់បរិមាណអតិបរមានៃកាកសំណល់ (MRL) ឬការកំណត់សារធាតុដូចជា ជី, ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត និងសារធាតុគីមី និងលេហៈមួយចំនួននៅក្នុងចំណីអាហារ ដែលត្រូវបានប្រើក្នុងដំណើរការផលិតកម្ម ខុសពីគ្រឿងផ្សំ ដែលត្រូវប្រើ៖ រាប់បញ្ចូលកម្រិត non-microbiological contaminants ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត។ វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹង microbiological contaminants ត្រូវបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ក្រោម A4 ដូចខាងក្រោម។

ឧទាហរណ៍៖ (ក) បរិមាណអតិបរមានៃកាកសំណល់ ត្រូវកំណត់សម្រាប់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត, លេហៈធ្ងន់ និងសំណល់ថ្នាំពេទ្យសត្វ; (ខ) POP និងសារធាតុគីមី បង្កើតក្នុងកំឡុងពេលដំណើរការ និង (គ) សំណល់នៃឌីឡីយ៉ង់ពីផ្លែប៉ោម និងអាភៀន។

A22 ការវិភាគលើកំរិតនៃសារធាតុមួយចំនួននៅក្នុងចំណីអាហារ និងផលិតផលពាក់ព័ន្ធ

គឺជាការវិភាគ ឬការហាមឃាត់លើការប្រើប្រាស់សារធាតុមួយចំនួន ដែលមាននៅក្នុងចំណីអាហារ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការវិភាគលើសារធាតុ ដែលមានក្នុងសម្ភារៈផ្ទុកស្បៀងអាហារ ដែលអាចផ្តល់ ផលប៉ះពាល់ដល់ចំណីអាហារ។

ឧទាហរណ៍៖ ក) ការវិភាគលើសារធាតុសម្រាប់ផ្តល់ពណ៌, ផ្តល់ជាតិផ្អែម និងការរក្សាទុក និង (ខ) សម្ភារៈផ្ទុកចំណីអាហារ ធ្វើពី *polyvinyl chloride plastic* និង *vinyl chloride monome* មិន ត្រូវលើសពី ១ មីលីក្រាមក្នុង ១ គីឡូក្រាម។

A 3 ការបិទស្លាកសម្គាល់ និងតម្រូវការវេចខ្ចប់

A31 តម្រូវការនៃការបិទស្លាកសញ្ញា

គឺជាវិធានការ តម្រូវឱ្យបង្ហាញនូវព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ដែលគួរផ្តល់ជូនអ្នក ប្រើប្រាស់៖ ការដាក់ស្លាកសញ្ញា អាចធ្វើឡើងជាការសរសេរ, បែបអេឡិចត្រូនិច ឬក្រាហ្វិចលើការ វេចខ្ចប់ ឬដាច់ដោយឡែក។

ឧទាហរណ៍៖ (ក) ស្លាកសញ្ញា ត្រូវបញ្ជាក់លក្ខខណ្ឌសក្យាទុក ដូចជា “៥ អង្សាជាអតិបរមា” និង (ខ) គ្រឿងផ្សំដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ដូចជា *allergens* ឧទាហរណ៍ “មានផ្ទុកទឹកឃ្មុំ មិនសមស្របសម្រាប់កុមារ អាយុក្រោមមួយឆ្នាំ”។

A32 តម្រូវការលើការដាក់សញ្ញាសំគាល់

គឺជាវិធានការ តម្រូវឱ្យបង្ហាញនូវព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ដែលត្រូវភ្ជាប់នឹងកញ្ចប់ ទំនិញនៅពេលដឹកជញ្ជូន និង/ឬចែកចាយ។

ឧទាហរណ៍៖ នៅខាងក្រៅក្នុងតំបន់ដឹកទំនិញ ត្រូវសម្គាល់ដោយការណែនាំដូចជា ទំនិញងាយខូច, ត្រូវ រក្សាទុកក្នុងទូរទឹកកក ឬត្រូវការពារពីពន្លឺព្រះអាទិត្យ ។ ល។

A33 តម្រូវការលើការវេចខ្ចប់

គឺជាវិធានការកំណត់របៀបដែលទំនិញត្រូវបានវេចខ្ចប់ ឬការកំណត់សំភារៈវេចខ្ចប់ ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាព ចំណីអាហារ។

ឧទាហរណ៍៖ ការប្រើប្រាស់ *PVC* សម្រាប់ការវេចខ្ចប់អាហារត្រូវបានហាមឃាត់។

A4 តម្រូវការអនាម័យ

គឺជាតម្រូវការពាក់ព័ន្ធនឹងគុណភាព, សមាសភាព និងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ ដែលជាទូទៅផ្អែកលើការអនុវត្ត អនាម័យ និងការផលិតល្អ (GMPs) និងការទទួលស្គាល់វិធីសាស្ត្រវិភាគ និងតម្រូវការទាំងនោះ ត្រូវ បានអនុវត្តលើផលិតផលសម្រេច (A41) ឬលើដំណើរការផលិត (A44)។

A41 លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យលើមីក្រូជីវសាស្ត្រនៃផលិតផលសម្រេច

គឺជាតម្រូវការលើការផ្តល់របាយការណ៍ស្តីពីមីក្រូសរីរាង្គ, តុកស៊ីស/សាធាតុបំបែក និងហេតុផលផ្សេងៗ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ, វិធីសាស្ត្រវិភាគក្នុងការរុករក, បង្កើត និងការកំណត់បរិមាណនៃផលិតផលសម្រេច ដូចជា៖ ការកំណត់មីក្រូជីវសាស្ត្រ (Microbiological limits) ត្រូវពិចារណាលើហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងមីក្រូជីវសាស្ត្រ និងលក្ខខណ្ឌដែលចំណីអាហារ ត្រូវបានរក្សាទុក និងប្រើប្រាស់។ ការកំណត់មីក្រូជីវសាស្ត្រ (Microbiological limits) ក៏ត្រូវផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការចែកចាយមិនស្មើនៃមីក្រូជីវសាស្ត្រក្នុង ចំណីអាហារ និងភាពប្រែប្រួលក្នុងដំណើរការវិភាគផងដែរ។

ឧទាហរណ៍៖ ស៊ីតាវ គួរតែត្រូវបានគេយកទៅសម្លាប់មេរោគ ឬបំផ្លាញមីក្រូសរីរាង្គសាល់មុនណាឡាជា មុនសិន។

A42 ការអនុវត្តអនាម័យក្នុងអំឡុងពេលផលិត

គឺជាតម្រូវការ ដែលមានគោលបំណងផ្តល់ការណែនាំស្តីពីការបង្កើតនិងការអនុវត្តលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមីក្រូជីវសាស្ត្រសម្រាប់ចំណីអាហារនៅចំណុចណាមួយនៅក្នុងខ្សែច្រវាក់ចំណីអាហារចាប់ពីផលិតកម្មបឋម ដល់ការប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ៖ សុវត្ថិភាពចំណីអាហារត្រូវបានធានាជាមធ្យមដោយការត្រួតពិនិត្យទៅលើប្រភព, ការចនាផលិតផល និងការគ្រប់គ្រងដំណើរការ និងការអនុវត្តនូវអនាម័យក្នុងអំឡុងពេលផលិតកម្ម, ការកែច្នៃ (រួមទាំងការដាក់ស្លាកសញ្ញា) ការទុកដាក់, ការចែកចាយ, ការរក្សាទុក, ការលក់, ការរៀបចំ និងការប្រើប្រាស់។

ឧទាហរណ៍៖ គ្រឿងបរិក្ខារចម្រាញ់យកទឹកដោះគោ (Milking equipment) នៅលើកសិដ្ឋានគួរតែត្រូវបានសម្អាតជារៀងរាល់ថ្ងៃដោយប្រើសាប៊ូដែលបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់។

A49 តម្រូវការអនាម័យផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

A5 វិធីសាស្ត្រក្នុងការកំណត់សត្វល្អិតក្នុងរុក្ខជាតិ និងសត្វ និងសរីរាង្គបង្កជំងឺក្នុងផលិតផលសម្រេច (ឧទាហរណ៍៖ វិធីសាស្ត្រក្រោយការប្រមូលផល)

វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា ដែលអាចដាក់អនុវត្តក្នុងអំឡុងពេលផលិតកម្ម ឬដំណើរការក្រោយផលិតកម្ម ដើម្បីកំណត់សត្វល្អិតក្នុងរុក្ខជាតិ និងសត្វ និងសរីរាង្គបង្កជំងឺក្នុងផលិតផលសម្រេច។

A51 វិធីសាស្ត្រប្រើសិក្ខុណ្ឌភាពត្រជាក់/ក្តៅ

គឺជាតម្រូវការនៃការរក្សាសិក្ខុណ្ឌភាពត្រជាក់/ក្តៅ ឬក្រោម/លើកម្រិតសិក្ខុណ្ឌភាពជាក់លាក់ទៅលើផលិតផល សម្រាប់រយៈពេលច្បាស់លាស់មួយ ដើម្បីសម្លាប់សត្វល្អិត នៅមុន ឬពេលទៅដល់ប្រទេសគោលដៅ។ គ្រឿងបរិក្ខារប្រើប្រាស់ជាក់លាក់នៅលើគោក ឬក្នុងកប៉ាល់ អាចត្រូវបានស្នើសុំ។ ក្នុងករណីនេះ កុងតឺន័រ ត្រូវបានតម្រូវឱ្យបំពាក់ឧបករណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីអនុវត្តនូវវិធីសាស្ត្ររក្សាសិក្ខុណ្ឌភាពត្រជាក់/ក្តៅ និងត្រូវបានបំពាក់ដោយឧបករណ៍វាស់សិក្ខុណ្ឌភាពផងដែរ។

ឧទាហរណ៍៖ ប្រភេទផ្ទៃដី ដូចជាផ្ទៃក្រូច ត្រូវបានកាត់វិធីសាស្ត្ររក្សាសីតុណ្ហភាពត្រជាក់ (ការសម្លាប់មេរោគ) ដើម្បីកម្ចាត់រុយដែលមានក្នុងផ្ទៃដី។

A52 ការដាក់វិទ្យុសកម្ម

ជាតម្រូវការនៃការសម្លាប់ ឬធ្វើអោយបាត់បង់នូវមីក្រូសរីរាង្គ បាក់តេរី, វីរុស ឬសត្វល្អិតដែលអាចមានវត្តមានក្នុងចំណីអាហារ ដោយការប្រើថាមពលវិទ្យុសកម្ម(វិទ្យុសកម្មអ៊ុយ៉ុង)។

ឧទាហរណ៍៖ បច្ចេកវិទ្យានេះ អាចត្រូវបានដាក់អោយអនុវត្តលើផលិតផលសាច់ ផ្ទៃដីស្រស់ គ្រឿងទេស និងបន្លែក្រៀមផ្សំគ្រឿង។

A53 ការបាញ់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត

គឺជាដំណើរការនៃការសម្លាប់សត្វល្អិត ផ្សិត ឬសរីរាង្គផ្សេងៗ ដោយផ្សែងគីមីនៅក្នុងទីកន្លែងបិទជិត ក្នុងពេលវេលាកំណត់ជាក់ស្តែង។ ការបាញ់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត គឺជាសារធាតុគីមី ដែលត្រូវការសីតុណ្ហភាព និងសម្ពាធគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងឧស្ម័ន ដើម្បីសម្លាប់សរីរាង្គសត្វល្អិតបាន។

ឧទាហរណ៍៖ ការប្រើប្រាស់អាស៊ីតអាសេទិច គឺជាការចាំបាច់ ក្នុងការសម្លាប់សត្វល្អិតក្រោយពេលប្រមូលផល ដើម្បីកំចាត់ផ្សិតលើផ្លែប៉េស្ត, អាព្រឹក្សត និងឈើ; និងការប្រើមេទីល ប្រូមីដ សម្រាប់សម្លាប់សត្វល្អិតលើផ្កាដែលកាត់ហើយ និងទំនិញផ្សេងទៀត។

A59 ការកម្ចាត់សត្វល្អិតលើរុក្ខជាតិ និងសត្វ និងសរីរាង្គបង្កជំងឺលើផលិតផលសម្រេច ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

A6 តម្រូវការផ្សេងទៀតលើផលិតកម្ម ឬដំណើរការក្រោយផលិតកម្ម

គឺជាតម្រូវការលើដំណើរការផលិតកម្មផ្សេងទៀត (ក្រោយ) ដែលមិនបានចាត់ថ្នាក់ខាងលើ។ វា ក៏មិនរាប់បញ្ចូលវិធានការជាក់លាក់ទាំងនោះក្រោម A២ ការកំណត់បរិមាណសំរាប់សំណល់ និងការរឹតត្បិតលើការប្រើប្រាស់សារធាតុផ្សំ (ឬប្រភេទអរូបសមាស)។

A61 ដំណើរការលូតលាស់រុក្ខជាតិ

គឺជាតម្រូវការលើរបៀបដែលរុក្ខជាតិ គួរតែត្រូវបានដាំដុះនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌពាក់ព័ន្ធនឹងសីតុណ្ហភាព ពន្លឺចន្លោះរវាងរុក្ខជាតិ ទឹក អុកស៊ីសែន សារធាតុរ៉ែ។ល។

ឧទាហរណ៍៖ កម្រិតនៃការដាំ និងចន្លោះជួរនៃរុក្ខជាតិសណ្តែក គឺត្រូវបានកំណត់ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃជំងឺអុចខ្មៅលើស្លឹកឈើ។

A62 ដំណើរការចិញ្ចឹមសត្វ ឬការចាប់សត្វ

គឺជាតម្រូវការលើរបៀបដែលសត្វ គួរតែត្រូវបានចិញ្ចឹម ឬចាប់ ដោយសារហេតុផលអនាម័យ និងភូតតាមអនាម័យ។

ឧទាហរណ៍៖ សត្វគោ មិនគួរត្រូវបានផ្តល់នូវចំណីដែលមានផ្ទុកនូវសំណល់ពីសត្វគោ ដែលសង្ស័យមានផ្ទុកជំងឺ BSE ទេ។

A63 ការកែច្នៃចំណីអាហារនិងចំណីសត្វ

តម្រូវការលើរបៀបផលិតចំណីអាហារ ឬចំណីសត្វ ដែលត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌអនាម័យសម្រាប់ផលិតផលសម្រេច។

ឧទាហរណ៍៖ ឧបករណ៍ ឬគ្រឿងម៉ាស៊ីនថ្មីសំរាប់ដោះស្រាយ ឬកែច្នៃចំណីនៅ ឬជុំវិញគ្រឹះស្ថានដែលផលិតចំណីសត្វមិនត្រូវមានផ្ទុកប្លាស្ទិកប៉ូលីក្លរីនប៉ូលីប្រូម (PCBs) ។

A64 លក្ខខណ្ឌផ្ទុក និងដឹកជញ្ជូន

តម្រូវការលើលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ សម្រាប់ការរក្សាទុកនិង/ឬដឹកជញ្ជូនចំណីអាហារ និងចំណីសត្វជាតិនិងសត្វ។

ឧទាហរណ៍៖ គ្រឿងឧបភោគបរិភោគមួយចំនួនគួរទុកនៅកន្លែងស្ងួត ឬនៅក្រោមសីតុណ្ហភាពជាក់លាក់មួយ។

A69 តម្រូវការផ្សេងទៀតលើផលិតកម្ម ឬដំណើរការក្រោយផលិតកម្ម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

A8 ការវាយតម្លៃអនុលោមភាពទាក់ទងនឹងអនាម័យនិងភូតតាមអនាម័យ

តម្រូវការសម្រាប់ការផ្ទៀងផ្ទាត់ថាលក្ខខណ្ឌអនាម័យនិងភូតតាមអនាម័យដែលបានផ្តល់ឱ្យ ត្រូវបានបំពេញ។ វាអាចសម្រេចបានដោយ ទម្រង់មួយ ឬរួមបញ្ចូលគ្នានៃការត្រួតពិនិត្យ និងនីតិវិធីអនុម័ត រួមទាំងនីតិវិធីសម្រាប់ការយកគំរូ, ការធ្វើតេស្ត, និងការត្រួតពិនិត្យ, ការវាយតម្លៃ, ការផ្ទៀងផ្ទាត់, និងការធានានៃអនុលោមភាព, ការទទួលស្គាល់ និងការយល់ព្រម ។ ល។

A81 តម្រូវការចុះបញ្ជីផលិតផល

គឺជាតម្រូវការចុះបញ្ជីផលិតផលនៅក្នុងប្រទេសនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ តម្រូវការ និងការណែនាំសម្រាប់ការចុះបញ្ជីថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត និងសមាសធាតុរបស់វា ឧទាហរណ៍ សម្រាប់ដំណាំតូចៗ/ការប្រើប្រាស់តូចតាច។ វិធានការនេះ អាចរាប់បញ្ចូលទាំងបទប្បញ្ញត្តិដែលពិពណ៌នាអំពីប្រភេទនៃផលិតផលគ្រប់គ្រងសត្វល្អិត ដែលត្រូវបានលើកលែងពីការចុះបញ្ជី និងនីតិវិធីលម្អិតនៃដំណើរការចុះបញ្ជី រួមទាំងបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងការចែកចាយ, ការនាំចូល, ការប្រមូលគំរូ, និងការឃាត់ទុក។

A82 តម្រូវការធ្វើតេស្ត

គឺជាតម្រូវការសម្រាប់ផលិតផល ដែលត្រូវធ្វើតេស្ត ដូចជា MRL ÷ វិធានការនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងករណី ដែលតម្រូវឱ្យមានគំរូ។

ឧទាហរណ៍៖ ការធ្វើតេស្តលើគំរូ នៃការនាំចូលផ្លែក្រូច គឺតម្រូវឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យលើកម្រិតអតិបរមានៃសំណល់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត។

A83 តម្រូវការវិញ្ញាបនប័ត្រ

វិញ្ញាបនប័ត្រនៃការអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ ត្រូវបានទាមទារដោយប្រទេសនាំចូល ប៉ុន្តែអាចត្រូវបានចេញនៅក្នុងប្រទេសនាំចេញ ឬនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ វិញ្ញាបនប័ត្រនៃការអនុលោមតាមសំភារៈទាក់ទងនឹងចំណីអាហារ (ក្នុងកំរិត, ក្រដាស, ប្លាស្ទិក។ល។) ត្រូវបានទាមទារ។

A84 តម្រូវការត្រួតពិនិត្យ

គឺជាតម្រូវការសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យផលិតផលនៅក្នុងប្រទេសនាំចូល។ វាអាចត្រូវបានអនុវត្តដោយអង្គភាពសាធារណៈ ឬឯកជន។ វាស្រដៀង នឹងការធ្វើតេស្ត ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលការធ្វើតេស្តមន្ទីរពិសោធន៍ទេ។

ឧទាហរណ៍៖ សត្វ ឬបំណែកនៃរុក្ខជាតិ ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យមុនពេលអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល។

A85 តម្រូវការតាមដាន

គឺជាតម្រូវការបង្ហាញព័ត៌មាន ដើម្បីតាមដានផលិតផលចាប់ពីដំណាក់កាលនៃការផលិត, ការកែច្នៃ, និងការចែកចាយ។

A851 ដើមកំណើតនៃវត្ថុធាតុដើម និងផ្នែកផ្សេងៗ

ការលាតត្រដាងព័ត៌មាន អំពីដើមកំណើតនៃវត្ថុធាតុដើម និងផ្នែកដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងផលិតផលសម្រេច។

ឧទាហរណ៍៖ ចំពោះបន្លែ ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីទីតាំងនៃកសិដ្ឋាន, ឈ្មោះរបស់កសិករ ឬជីដែលបានប្រើ អាចត្រូវបានទាមទារ។

A852 ប្រវត្តិដំណើរការ

ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីគ្រប់ដំណាក់កាលនៃផលិតកម្ម៖ អាចរាប់បញ្ចូលទីតាំង, វិធីសាស្ត្រនៃការផលិតនិង/ឬឧបករណ៍ និងសំភារៈប្រើប្រាស់។

ឧទាហរណ៍៖ ចំពោះផលិតផលសាច់ ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីទីតាំងសត្វឃាត ក៏ដូចជា រោងចក្រកែច្នៃចំណីអាហារអាចត្រូវបានទាមទារ។

A853 ការចែកចាយ និងទីតាំងផលិតផលក្រោយពេលចែកចាយ

ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីពេលវេលា និងរបៀបដែលទំនិញត្រូវបានចែកចាយតាំងពីពេលបញ្ជូនដល់អ្នកចែកចាយរហូតដល់អ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ។

ឧទាហរណ៍៖ ចំពោះអង្ករ ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីទីតាំងនៃកន្លែងផ្គុំបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវបានទាមទារ។

A859 តម្រូវការតាមដាន ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

A86 តម្រូវការចតុត្តិសក

តម្រូវការនៃការឃុំឃាំង ឬដាក់ដោយឡែកសត្វ, រុក្ខជាតិ ឬផលិតផលពាក់ព័ន្ធ នៅពេលមកដល់ កំពង់ផែ រីប្រាំដែន ក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយ ដើម្បីបង្ការការរីករាលដាលនៃជំងឺឆ្លង ឬការបំពុល។

ឧទាហរណ៍៖ សត្វឆ្កែ ត្រូវតែដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកក្នុងរយៈពេលពីរសប្តាហ៍មុនត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅក្នុងទឹកដី។ រុក្ខជាតិ ត្រូវដាក់ដាច់ដោយឡែក ដើម្បីការពារការរាលដាលនៃសរីរ រាងបង្កគ្រោះថ្នាក់។

A89 ការវាយតម្លៃអនុលោមភាពទាក់ទងនឹងអនាម័យនិងភូតតាមអនាម័យ ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

A9 វិធានការអនាម័យ និងភូតតាមអនាម័យ ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

B ឆែបបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម

វិធានការនេះ សំដៅលើបទប្បញ្ញត្តិ និងនីតិវិធីបច្ចេកទេស សម្រាប់វាយតម្លៃការអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ និង បទដ្ឋានបច្ចេកទេសនានា ដោយមិនរាប់បញ្ចូលវិធានការ ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអនាម័យនិងភូតតាមអនាម័យ។

បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស គឺជាឯកសារដែលកំណត់លក្ខណៈផលិតផល ឬទាក់ទងនឹងដំណើរការរបស់ផលិតផល និង វិធីផលិត រួមមាន បទប្បញ្ញត្តិរដ្ឋបាល ដែលចាំបាច់។ វាអាចរួមបញ្ចូលពាក្យបច្ចេកទេស, និមិត្តសញ្ញា, ការ វេចខ្ចប់, ការសម្គាល់, ឬតម្រូវការការដាក់ស្លាក ដែលត្រូវអនុវត្តចំពោះផលិតផល, ដំណើរការ ឬវិធីសាស្ត្រផលិតកម្ម។ នីតិវិធីវាយតម្លៃអនុលោមភាព គឺជានីតិវិធី ដែលត្រូវបានប្រើដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ដើម្បី កំណត់ថាតម្រូវការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិ ឬបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ត្រូវបានបំពេញ; វាអាចរាប់បញ្ចូលទាំង នីតិវិធីសម្រាប់ការធ្វើគំរូ, ការធ្វើតេស្ត និងការត្រួតពិនិត្យ, ការវាយតម្លៃ, ការផ្ទៀងផ្ទាត់, និងការធានា អនុលោមភាព, ការចុះបញ្ជី, ការទទួលស្គាល់ និងការអនុម័ត ក៏ដូចជាធាតុបន្សំពាក់ព័ន្ធ។

វិធានការដែលចាត់ថ្នាក់ក្រោម B1 ដល់ B7 គឺជាបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស ខណៈពេលដែលវិធានការ មាននៅ ក្រោម B8 គឺជានីតិវិធីវាយតម្លៃអនុលោមភាព។ ក្នុងចំណោមបទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេស បទប្បញ្ញត្តិណាដែលមាន នៅក្រោម B4 ទាក់ទងនឹងដំណើរការផលិតកម្ម រីឯបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀត ត្រូវបានអនុវត្តដោយផ្ទាល់ទៅលើ ផលិតផល។

B1 ការហាមឃាត់/ការរឹតត្បិតលើការនាំចូលសម្រាប់គោលបំណងដែលមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងបច្ចេកទេស ពាណិជ្ជកម្ម

ការហាមឃាត់/ការរឹតត្បិតបែបនេះ អាចត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ហេតុផលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងតម្រូវការ សន្តិសុខជាតិ ការការពារការធានា ការការពារសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពមនុស្ស សត្វ រុក្ខជាតិ ឬបរិស្ថាន។ ការរឹតត្បិតលើការកំណត់បរិមាណសំណល់ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុមួយចំនួន ដែលមាននៅក្នុង ផលិតផលសម្រេច ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់នៅក្រោម B2 ខាងក្រោម។

B11 ការហាមឃាត់ដោយហេតុផលរាំងបច្ចេកទេសពាណិជ្ជកម្ម

ការហាមឃាត់ការនាំចូលសម្រាប់ហេតុផលដែលមានចែងក្នុង B1 ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវបានហាមឃាត់ រាប់បញ្ចូលទាំង រំសេវផ្ទុះ, សារធាតុគីមីពុលមួយចំនួន ដែលស្ថិតក្រោមអនុសញ្ញាបាសែល Basel Convention ដូចជា៖ ថ្នាំបាញ់ដែលមានផ្ទុកសារធាតុ CFCs, a range of HCFCs and BFCs, halons, methyl chloroform and carbon tetrachloride ។

B14 តម្រូវការស្នើសុំការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរសម្រាប់ហេតុផល TBT

គឺជាតម្រូវការ ដែលអ្នកនាំចូល ត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាត, ឬការយល់ព្រមពីអាជ្ញាធរ ឬភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនៃប្រទេសគោលដៅ សម្រាប់ហេតុផលដូចជាសន្តិសុខជាតិ, ការការពារបរិស្ថាន។ល។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលត្រូវតែមានការទទួលបាននូវការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរសម្រាប់ការនាំចូលថ្នាំ, កាកសំណល់និងអេតាយ, និងអារ័យ ជាដើម។

B15 តម្រូវការចុះបញ្ជីសម្រាប់អ្នកនាំចូលសម្រាប់ហេតុផល TBT

តម្រូវការ ដែលអ្នកនាំចូល ត្រូវស្នើសុំចុះបញ្ជី ដើម្បីនាំចូលផលិតផលមួយចំនួន។ ដើម្បីចុះឈ្មោះអ្នកនាំចូល ត្រូវបំពេញតាមតម្រូវការជាក់លាក់, ឯកសារ, និងបង់ថ្លៃចុះបញ្ជី។ វាក៏រួមបញ្ចូលទាំងករណីដែលទាមទារការចុះបញ្ជីសហគ្រាស សម្រាប់ផលិតផលផលិតផលមួយចំនួនផងដែរ។

ឧទាហរណ៍៖ អ្នកនាំចូលផលិតផលគ្រោះថ្នាក់ ដូចជាថ្នាំពេទ្យ, គ្រឿងផ្ទុះអារ័យ, ជាតិអាល់កុល, បារី, ម៉ាស៊ីនហ្គោម ជាដើម អាចនឹងតម្រូវអោយចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេសនាំចូល។

B19 ការហាមឃាត់/ការរឹតត្បិតលើការនាំចូលសម្រាប់គោលបំណងដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរំពឹងបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

B2 ការកំណត់បរិមាណលើកាកសំណល់ និងការប្រើប្រាស់សារធាតុផ្សំ

B21 ការកំណត់បរិមាណលើកាកសំណល់ដែលអាចចម្លងរោគ ដោយសារធាតុផ្សំណាមួយ

វិធានការ ដែលកំរិតអតិបរមានៃបរិមាណសារធាតុផ្សំ ដែលត្រូវបានប្រើក្នុងអំឡុងពេលផលិតកម្ម ប៉ុន្តែមិនមែនជាគ្រឿងផ្សំដែលបានគ្រោងទុក។

ឧទាហរណ៍៖ កំរិតអំបិលនៅក្នុងស៊ីម៉ង់ត៍ ឬកំរិតស្ថាន់ផ័រនៅក្នុងប្រេងសាំង ត្រូវតែទាបជាងចំនួនដែលបានបញ្ជាក់។

B22 ការកំរិតលើការប្រើប្រាស់សារធាតុមួយចំនួន

ការដាក់កំរិតលើការប្រើប្រាស់សារធាតុមួយចំនួនជាសមាសធាតុ ឬសម្ភារៈ ដើម្បីចៀសវាងហានិភ័យដែលកើតឡើងពីការប្រើប្រាស់សារធាតុទាំងនោះ។

ឧទាហរណ៍៖ (ក) ការកំរិតលើការប្រើប្រាស់សារធាតុរំលាយក្នុងថ្នាំលាប (ខ) កំរិតអតិបរមានៃសំណ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងថ្នាំលាប។

B3 ការដាក់ស្លាកសញ្ញា, ការសម្គាល់ និងតម្រូវការវេចខ្ចប់

B31 តម្រូវការដាក់ស្លាកសញ្ញា

វិធានការកំណត់ប្រភេទ ពណ៌ និងទំហំនៃការបោះពុម្ពលើកញ្ចប់ និងស្លាកសញ្ញា និងការកំណត់ព័ត៌មានដែលគួរផ្តល់ជូនអ្នកប្រើប្រាស់។ ការដាក់ស្លាកសញ្ញា គឺជាការទំនាក់ទំនងដោយអក្សរ, អេឡិចត្រូនិច ឬក្រាហ្វិចលើការវេចខ្ចប់ ឬនៅលើផ្ទៃដាច់ដោយឡែក ប៉ុន្តែមានជាប់ទាក់ទង ឬនៅលើផលិតផលនោះ។ វាអាចរួមបញ្ចូល តម្រូវការនានាលើភាសាផ្លូវការ ដែលត្រូវប្រើ ក៏ដូចជាព័ត៌មានបច្ចេកទេសស្តីពីផលិតផលដូចជាឯស្យង, សមាសធាតុ, ការណែនាំស្តីពីការប្រើប្រាស់, សុវត្ថិភាព, និងដំបូន្មានសុវត្ថិភាព។

ឧទាហរណ៍៖ ទូទឹកកកត្រូវតែដាក់ស្លាកសញ្ញា ដែលបង្ហាញពីទំហំ ទំងន់ និងកំរិតការប្រើប្រាស់អគ្គិសនី។

B32 តម្រូវការលើការដាក់សញ្ញាសំគាល់

វិធានការកំណត់ព័ត៌មានសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូន និងទំនៀមទម្លាប់ ដែលការដឹកជញ្ជូន/ចែកចាយ នៃកញ្ចប់ទំនិញត្រូវអនុវត្ត។

ឧទាហរណ៍៖ លក្ខខណ្ឌនៃការទុកដាក់ ឬការផ្ទុក តាមប្រភេទផលិតផល ដែលជាធម្មតាមានសញ្ញាដូចជា “FRAGILE” ឬ “SIDE UP” ត្រូវតែសម្គាល់លើឡានដឹកទំនិញ។

B33 តម្រូវការវេចខ្ចប់

វិធានការ កំណត់របៀបដែលទំនិញត្រូវតែ ឬមិនអាចវេចខ្ចប់ និងកំណត់សំភារៈវេចខ្ចប់ដែលត្រូវប្រើ។

ឧទាហរណ៍៖ ឡាំង ឬកញ្ចប់ពិសេស ចាំបាច់ត្រូវប្រើសម្រាប់ការការពារផលិតផលដោយខូចខាត។

B4 តម្រូវការផលិតកម្ម ឬក្រោយផលិតកម្ម

B41 បទប្បញ្ញត្តិរំពឹងទុកបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្មស្តីពីដំណើរការផលិតកម្ម

តម្រូវការលើដំណើរការផលិតកម្ម ដែលមិនត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ក្រោមវិធានការអនាម័យនិងភូតតាមអម័យខាងលើ។ វា ក៏មិនរាប់បញ្ចូលវិធានការជាក់លាក់ ដែលស្ថិតនៅក្រោម B2៖ ការកំណត់បរិមាណសំណល់ និងការរឹតត្បិតលើការប្រើប្រាស់សារធាតុផ្សំ (ឬប្រភេទឯកសាររបស់វា)។

ឧទាហរណ៍៖ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ដែលមិនប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន គឺចាំបាច់។

B42 បទប្បញ្ញត្តិរំពឹងទុកបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្មស្តីពីការដឹកជញ្ជូន និងការរក្សាទុក

គឺជាតម្រូវការលើលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ សម្រាប់ការរក្សាទុក និងដឹកជញ្ជូនផលិតផល។

ឧទាហរណ៍៖ ថ្នាំពេទ្យ គួរទុកក្រោមសីតុណ្ហភាពកំណត់។

B49 តម្រូវការផលិតកម្ម ឬក្រោយផលិតកម្ម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

B6 តម្រូវការអត្តសញ្ញាណផលិតផល

លក្ខខណ្ឌ ដែលត្រូវបំពេញដើម្បីកំណត់ផលិតផលជាក់លាក់មួយ (រួមទាំងស្លាកជីវសាស្ត្រ ឬសរីរាង្គ)។

ឧទាហរណ៍៖ ដើម្បីឱ្យផលិតផលត្រូវបានកំណត់ថាជាសក្ខីកម្ម វាត្រូវតែមានកម្រិតការងារជាអប្បបរមាចំនួន ៣០ ភាគរយ។

B7 តម្រូវការគុណភាព ឬផលិតផល

លក្ខខណ្ឌ ដែលត្រូវបំពេញពាក់ព័ន្ធនឹងគុណភាព (ឧ. ភាពធន់, ភាពរឹង) ឬគុណភាព(ឧ. គ្រឿងផ្សំដែលបានកំណត់)។

ឧទាហរណ៍៖ ទ្វារត្រូវតែធន់នឹងសីតុណ្ហភាពខ្ពស់ក្នុងកំរិតអប្បបរមាជាក់លាក់មួយ។

B8 ការវាយតម្លៃអនុលោមភាពទាក់ទងនឹងរបាយការណ៍បច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម

តម្រូវការសម្រាប់ការផ្ទៀងផ្ទាត់ថា តម្រូវការបាំងបច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានផ្តល់ឱ្យត្រូវបានឆ្លើយតប៖ នេះ អាចត្រូវអនុវត្តដោយទម្រង់បែបបទមួយ ឬរួមគ្នានៃនីតិវិធីត្រួតពិនិត្យ និងអនុម័ត រួមបញ្ចូលទាំងនីតិវិធីសម្រាប់ការយកគំរូ, ការធ្វើតេស្ត និងការត្រួតពិនិត្យ, ការវាយតម្លៃ, ការផ្ទៀងផ្ទាត់និងការធានាអនុលោមភាព, ការទទួលស្គាល់ និងការអនុម័ត។

B81 តម្រូវការចុះបញ្ជីផលិតផល

គឺជាតម្រូវការចុះបញ្ជីផលិតផលនៅក្នុងប្រទេសនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ មានតែថ្នាំដែលបានចុះបញ្ជី និងថ្នាំពេទ្យប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល។

B82 តម្រូវការតេស្តសាកល្បង

គឺជាតម្រូវការលើការធ្វើតេស្តសម្រាប់ផលិតផល ដើម្បីពិនិត្យលើគុណភាព រួមបញ្ចូលទាំងតម្រូវការគំរូ។

ឧទាហរណ៍៖ ការធ្វើតេស្តលើគំរូនៃការនាំចូលយានយន្តត្រូវបានទាមទារ ដើម្បីអនុលោមតាមតម្រូវការសុវត្ថិភាព និងឧបករណ៍របស់វាល។

B83 តម្រូវការវិញ្ញាបនប័ត្រ

វិញ្ញាបនប័ត្រនៃការអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលបានផ្តល់ឱ្យ៖ តម្រូវដោយប្រទេសនាំចូល ប៉ុន្តែអាចត្រូវបានចេញនៅក្នុងប្រទេសនាំចេញ ឬប្រទេសនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ វិញ្ញាបនប័ត្រនៃការអនុលោមសម្រាប់ផលិតផលអគ្គិសនី ត្រូវបានទាមទារ។

B84 តម្រូវការត្រួតពិនិត្យ

តម្រូវការសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យផលិតផលនៅក្នុងប្រទេសនាំចូលអាចត្រូវបានអនុវត្ត ដោយអង្គភាពសាធារណៈ ឬឯកជន។ វាស្រដៀងនឹងការធ្វើតេស្ត ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលការធ្វើតេស្តមន្ទីរពិសោធន៍ទេ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលវាយនភ័ណ្ឌ និងសម្លៀកបំពាក់ត្រូវតែត្រួតពិនិត្យទំហំ និងរុក្ខជាតុដើមដែលត្រូវប្រើមុននាំចូល។

B85 តម្រូវការលើព័ត៌មាននៃផលិតផល

តម្រូវការបង្ហាញព័ត៌មាននៃផលិតផល ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលនៃការផលិត, ការកែច្នៃ និងការចែកចាយ។

B851 ដើមកំណើតនៃវត្ថុធាតុដើម និងផ្នែកផ្សេងៗ

ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីដើមកំណើតនៃវត្ថុធាតុដើម និងផ្នែកដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងផលិតផលសម្រេច។

ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមហ៊ុនផលិតរថយន្ត ត្រូវតែរក្សាទុកនូវកំណត់ត្រាដើមនៃសំបកកង់ដើមនៃយានយន្តនីមួយៗ។

B852 ប្រវត្តិដំណើរការផលិត

ការបង្ហាញព័ត៌មាននៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃផលិតកម្ម អាចរាប់បញ្ចូល៖ ទីតាំង, វិធីសាស្ត្រកែច្នៃនិង/ឬឧបករណ៍ និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់។

ឧទាហរណ៍៖ សម្រាប់ផលិតផលកាត់ដេរមេកាត្រិក, ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីដើមកំណើតនៃច្រៀម, ទីតាំងនៃរោងចក្រវាយនភ័ណ្ឌ ក៏ដូចជាអត្តសញ្ញាណអ្នកផលិតសម្លៀកបំពាក់ អាចត្រូវបានទាមទារ។

B853 ការចែកចាយ និងទីតាំងផលិតផលក្រោយពេលចែកចាយ

ការបង្ហាញព័ត៌មានអំពីពេលវេលានិង/ឬរបៀប ដែលទំនិញត្រូវបានចែកចាយ បន្ទាប់ពីការផលិត និងមុនពេលប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ។

ឧទាហរណ៍៖ មុនពេលដាក់ផលិតផលត្រឡប់សំអាងដែលនាំចូល លក់នៅលើទីផ្សារសហភាពអឺរ៉ុប អ្នកទទួលខុសត្រូវ ចាំបាច់ត្រូវតែបញ្ជាក់អំពីទីកន្លែងតំបូង ដែលផលិតផលត្រូវបាននាំចូល, អាស័យដ្ឋានរបស់ក្រុមហ៊ុនផលិត ឬអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកនាំចូល ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

B859 តម្រូវការតាមដាន ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

B59 ការវាយតម្លៃអនុលោមភាពទាក់ទងនឹងរបាយការណ៍បច្ចេកទេសចំពោះពាណិជ្ជកម្ម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

B9 វិធានការបំបាត់បច្ចេកទេសពាណិជ្ជកម្ម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

C ការត្រួតពិនិត្យមុនពេលដឹកជញ្ជូន និងបែបបទផ្សេងទៀត

C1 ការត្រួតពិនិត្យមុនពេលដឹកជញ្ជូន

ការដាក់កំហិតលើតុលាការ, បរិមាណ និងការត្រួតពិនិត្យតំលៃទំនិញមុនពេលដឹកជញ្ជូនចេញពីប្រទេសនាំចេញ ដែលកំណត់ដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យឯករាជ្យដែលមានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរនៃប្រទេសនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ ការត្រួតពិនិត្យមុនពេលដឹកជញ្ជូនទំនិញនាំចូលដោយភាគីទីបី ដើម្បីធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ពាណិជ្ជកម្មនិងប្រភេទវត្ថុធាតុដើម ត្រូវបានតម្រូវ។

C2 តម្រូវការលើការបញ្ជូនទំនិញដោយផ្ទាល់

តម្រូវការ លើការដឹកជញ្ជូនដោយផ្ទាល់ពីប្រទេសដើមកំណើត ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យឈប់នៅប្រទេសទីបីឡើយ។

ឧទាហរណ៍៖ ទំនិញនាំចូលក្រោមប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពន្ធដូចជា GSP ត្រូវតែដឹកជញ្ជូនដោយផ្ទាល់ពីប្រទេសដើមកំណើត ដើម្បីបំពេញតាមវិធាននៃលក្ខខណ្ឌដើមកំណើត។ (ឧ. ដើម្បីធានាថាផលិតផលមិនត្រូវបានកែច្នៃ, ជំនួស ឬដំណើរការបន្តនៅក្នុងប្រទេសទីបីនៃការឆ្លងកាត់)។

C3 តម្រូវការឆ្លងកាត់ច្រកគយជាក់លាក់ណាមួយ

តម្រូវការលើការនាំចូលឆ្លងកាត់ចំណុចត្រួតពិនិត្យដែលបានកំណត់ និង/ឬការិយាល័យគយសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ, ការធ្វើតេស្ត, ។ល។

ឧទាហរណ៍៖ ឧបករណ៍ចាក់ឱវិទី ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យនៅការិយាល័យគយដែលបានកំណត់សម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ។

C4 តម្រូវការការត្រួតពិនិត្យនិងឃ្លាំមើលការនាំចូលនិងវិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណស្វ័យប្រវត្តិផ្សេងទៀត
វិធានការរដ្ឋបាល លើការត្រួតពិនិត្យតម្លៃនាំចូល ឬបរិមាណផលិតផលជាក់លាក់ណាមួយ។

ឧទាហរណ៍៖ ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូលស្វ័យប្រវត្តិ ត្រូវបានតម្រូវជានីតិវិធីរដ្ឋបាលសម្រាប់វាយនភ័ណ្ឌនិងសម្លៀកបំពាក់មុនពេលនាំចូល។

C9 បែបបទផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

D វិធានការការពារពាណិជ្ជកម្មបន្ទាន់

វិធានការ ដែលអនុវត្តដើម្បីប្រឆាំងនឹងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃការនាំចូលក្នុងទីផ្សារនៃប្រទេសនាំចូល រួមមានវិធានការពាណិជ្ជកម្មដែលមានលក្ខណៈអបុគ្គិសនី និងបន្ទាន់លើការបំពេញឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នូវតម្រូវការនីតិវិធីជាក់លាក់ណាមួយ។

D1 វិធានការប្រឆាំងការលក់បង្ខូចថ្លៃ

វិធានការ ដែលអនុវត្តនៅតាមព្រំដែនលើការនាំចូលផលិតផល។ ការនាំចូល ត្រូវបានបង្ខូចតម្លៃ ហើយបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់ឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុកដែលផលិតនូវផលិតផលដូចគ្នា ឬលើការនាំចេញផលិតផលនោះទៅប្រទេសទីបី។ ការបង្ខូចតម្លៃកើតឡើង នៅពេលដែលផលិតផលមួយត្រូវបានធ្វើពាណិជ្ជកម្មក្នុងប្រទេសដែលនាំចូលក្នុងតម្លៃទាបជាងតម្លៃធម្មតារបស់ខ្លួន មានន័យថា តម្លៃនាំចេញនៃផលិតផលមានតម្លៃទាបជាងតម្លៃធម្មតាក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ផលិតផលដូចគ្នា ពេលដែលដាក់លក់ក្នុងប្រទេសនាំចេញ។ វិធានការ ប្រឆាំងការបង្ខូចថ្លៃអាចធ្វើឡើងជាម្រងនៃការបង់ពន្ធ ឬការដាក់ថ្លៃដោយក្រុមហ៊ុននាំចេញ។

D 11 ការស៊ើបអង្កេតការប្រឆាំងការលក់បង្ខូចថ្លៃ

ការស៊ើបអង្កេត ត្រូវបានធ្វើឡើងផ្អែកលើការតវ៉ាដោយឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុក ដែលផលិតនូវផលិតផលដូចគ្នា ឬ (ក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស) ត្រូវបានផ្ដើមដោយអាជ្ញាធរប្រទេសនាំចូលដើម្បីតាមដានថាតើការលក់បង្ខូចតម្លៃកំពុងកើតឡើង និងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នកផលិតក្នុងស្រុក (ឬអ្នកនាំចេញទៅប្រទេសទីបី) នៃផលិតផលដូចនោះដែរឬទេ។ វិធានការបណ្តោះអាសន្ន អាចត្រូវបានអនុវត្តក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត។

ឧទាហរណ៍៖ ការស៊ើបអង្កេតប្រឆាំងការទំលាក់តម្លៃត្រូវបានផ្ដើមឡើងដោយសហភាពអ៊ឺរ៉ុបទាក់ទងនឹងការនាំចូលដែកល្អិតពីប្រទេស A ។

D12 ពន្ធប្រឆាំងការលក់បង្ខូចថ្លៃ

ការកំណត់ពន្ធលើការនាំចូលទំនិញជាក់លាក់ ដែលមានប្រភពចេញពីដៃគូពាណិជ្ជកម្មជាក់លាក់មួយ ដើម្បីទូទាត់ការលក់បង្ខូចតម្លៃ ដែលរកឃើញថាបង្កផលប៉ះពាល់តាមរយៈការស៊ើបអង្កេត។ អត្រាពន្ធជាទូទៅមានលក្ខណៈជាក់លាក់សម្រាប់សហគ្រាស។

ឧទាហរណ៍៖ ពន្ធប្រឆាំងការលក់បង្ខូចតម្លៃក្នុងចន្លោះ ៨,៥ ទៅ ៣៦,២% ត្រូវបានកំណត់លើការនាំចូលផលិតផលជីវៈម៉ាស៊ូតពីប្រទេស A ។

D13 ការអនុវត្តការដាក់តម្លៃ

ការអនុវត្តរបស់អ្នកនាំចេញ ដើម្បីបង្កើនថ្លៃនាំចេញរបស់ខ្លួន (ដោយមិនលើសពីការកំណត់អត្រាពន្ធប្រឆាំងការលក់បង្ខូចតម្លៃ) ដើម្បីចៀសវាងការដាក់ពន្ធប្រឆាំងការលក់បង្ខូចតម្លៃ។ តម្លៃអាចត្រូវបានចរចាសម្រាប់គោលបំណងនេះ ប៉ុន្តែអាចធ្វើបានក្រោយការសម្រេចបឋមថាការទំលាក់តម្លៃកំពុងបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់។

ឧទាហរណ៍៖ ករណីប្រឆាំងនឹងការទំលាក់តម្លៃពាក់ព័ន្ធនឹងផលិតផលរមៀលរៀបស្មើដែលធ្វើពីដែកថែបស៊ីលីខុនធ្វើឱ្យក្រុមហ៊ុនផលិតដំឡើងថ្លៃនាំចេញ។

D2 វិធានការប៉ះប៉ូវ

វិធានការ អនុវត្តនៅតាមព្រំដែនលើការនាំចូលផលិតផល ដើម្បីប៉ះប៉ូវលើការឧបត្ថម្ភធនដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលដោយអាជ្ញាធរនៅក្នុងប្រទេសនាំចេញ ដែលការឧបត្ថម្ភធននៃផលិតផលនោះ បង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់ឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុក ដែលផលិតនូវផលិតផលដូចគ្នា។ វិធានការប៉ះប៉ូវ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងទម្រង់ជាការកំណត់ពន្ធប៉ះប៉ូវ ឬអនុវត្តលើក្រុមហ៊ុននាំចេញ ឬលើអាជ្ញាធរនៃប្រទេសដែលបានឧបត្ថម្ភធន។

D21 ការស៊ើបអង្កេតលើការប៉ះប៉ូវ

ការស៊ើបអង្កេត ត្រូវបានធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីមានបណ្តឹងរបស់ឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុកដែលផលិតនូវផលិតផលដូចគ្នា ឬ (ក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស) ត្រូវបានផ្ដើមដោយអាជ្ញាធរប្រទេសនាំចូលដើម្បីពិនិត្យថាតើទំនិញនាំចូលត្រូវបានទទួលការឧបត្ថម្ភធន ហើយធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នកផលិតក្នុងស្រុកឬទេ។

ឧទាហរណ៍៖ ការស៊ើបអង្កេតលើការប៉ះប៉ូវ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រទេសកាណាដាទាក់ទងនឹងការនាំចូលបំពង់ទុយោប្រេងពីប្រទេស A ។

D22 ពន្ធប៉ះប៉ូវ

ជាពន្ធលើការនាំចូលផលិតផលជាក់លាក់មួយ ដើម្បីប៉ះប៉ូវឧបត្ថម្ភធនដែលផ្តល់ដោយប្រទេសនាំចេញលើផលិតកម្ម ឬការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលនោះ នៅពេលណាដែលការស៊ើបអង្កេតបានរកឃើញថា

ការនាំចូលទំនិញដែលទទួលបានឧបត្ថម្ភធនកំពុងបង្កផលប៉ះពាល់ដល់ឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុកដែលផលិតទំនិញដូចគ្នា។

ឧទាហរណ៍៖ ពន្ធប៉ះប៉ូវក្នុងអត្រា ៤៤,៧១% ត្រូវបានកំណត់ដោយប្រទេសម៉ិកស៊ិកលើការនាំចូលឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក dynamic random access memory (DRAM) ពីប្រទេស A ។

D23 ការអនុវត្តពន្ធប៉ះប៉ូវ

ដើម្បីចៀសវាងបញ្ហានៃការអនុវត្តពន្ធប៉ះប៉ូវ ឈ្មួញនាំចេញអាចអនុវត្តពន្ធប៉ះប៉ូវដោយបង្កើនតម្លៃនាំចេញ (ដោយមិនឱ្យលើសពីចំនួនទឹកប្រាក់ឧបត្ថម្ភធន) ឬក៏អាជ្ញាធរនៃប្រទេសឧបត្ថម្ភធនអាចលុបបំបាត់ ឬកំណត់ឧបត្ថម្ភធន ឬចាត់វិធានការផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងផលប៉ះពាល់នៃការខូចខាត។ ការចរចាលើការអនុវត្តពន្ធប៉ះប៉ូវអាចប្រព្រឹត្តទៅត្រឹមតែពេលបន្ទាប់ពីមានការសម្រេចជាបឋម ថាការនាំចូលដែលទទួលបានឧបត្ថម្ភធនគឺពិតជាបណ្តាលឱ្យមានការរងខូចខាត។

ឧទាហរណ៍៖ ការស៊ើបអង្កេតលើពន្ធប៉ះប៉ូវពាក់ព័ន្ធនឹងប្រេងដូងនិងប្រេងរុក្ខជាតិសម្រាប់ធ្វើនំមកពីប្រទេស A ដែលជាលទ្ធផល រដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រទេស A សម្រេចអនុវត្តពន្ធប៉ះប៉ូវ ដើម្បីលុបបំបាត់ឧបត្ថម្ភធនទាំងស្រុងលើផលិតផលទាំងនោះ។

D3 វិធានការការពារ

D31 វិធានការការពារទូទៅ (ពហុភាគី)

ជាវិធានការព្រំដែនបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវបានអនុវត្តលើការនាំចូលផលិតផលមួយ ដើម្បីបង្ការឬផ្សះផ្សារ ការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរដែលបណ្តាលមកពីការបង្កើនចំនួននៃការនាំចូលនៃផលិតផលនោះ និងដើម្បីសម្រួលដល់ការការពារកម្រៃ។ ប្រទេសមួយអាចចាត់វិធានការការពារ (ឧ. ផ្អាកការផ្តល់សម្បទានពហុភាគីជាបណ្តោះអាសន្ន) ទាក់ទងនឹងការនាំចូលផលិតផលពីប្រភពទាំងអស់ ដែលការស៊ើបអង្កេតបានបង្ហាញថា ការកើនឡើងនៃការនាំចូលនៃផលិតផលនោះ កំពុងបង្កឬគំរាមកំហែងឱ្យមានការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរដល់ឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុក ដែលផលិតទំនិញដូចគ្នា ឬទំនិញដែលមានការប្រកួតប្រជែងដោយផ្ទាល់។ វិធានការការពារអាចមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា ដូចជា៖ ការបង្កើនពន្ធ ការរឹតត្បិតបរិមាណ និងវិធានការផ្សេងៗទៀត (ឧទាហរណ៍៖ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង វិធានការផ្អាកលើតម្លៃ ការយកពន្ធពិសេស ។ល។)²

D311 ការស៊ើបអង្កេតលើវិធានការការពារ

ជាការស៊ើបអង្កេតមួយត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរនៃប្រទេសនាំចូល ដើម្បីកំណត់ថា តើទំនិញដែលស្ថិតនៅក្នុងការសង្ស័យកំពុងត្រូវបាននាំចូលក្នុងបរិមាណដែលត្រូវបានបង្កើនឡើង និងនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលបណ្តាល ឬគំរាមកំហែងបង្កឱ្យមានការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរដល់ផលិតករក្នុងស្រុក ឬផលិតផលដែលមានការប្រកួតប្រជែងដោយផ្ទាល់ឬទេ។

ឧទាហរណ៍៖ ប្រទេស A បានផ្តួចផ្តើមការស៊ើបអង្កេតលើវិធានការការពារលើការនាំចូលម៉ូតូមួយចំនួន។

D312 កាតព្វកិច្ចចំពោះវិធានការការពារ

ជាពន្ធនាគារអាសន្នត្រូវបានអនុវត្តលើការនាំចូលផលិតផលជាក់លាក់ ដើម្បីការពារ ឬប៉ះប៉ូវការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរពីការកើនឡើងនៃការនាំចូល (ដូចត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត) និងដើម្បីជួយសម្របសម្រួលដល់ការកែតម្រូវ។ ប្រសិនបើរយៈពេលរំពឹងទុកនៃវិធានការ គឺច្រើនជាងមួយឆ្នាំ សេរីភាវូបនីយកម្មត្រូវធ្វើជាបណ្តើរៗ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តវិធានការ។

ឧទាហរណ៍៖ កាតព្វកិច្ចចំពោះវិធានការការពាររយៈពេល ៣ ឆ្នាំ នឹងត្រូវបានអនុវត្តលើការនាំចូល *Gamma Ferric Oxide* ដោយគិតជាភាគរយ ១៥% ក្នុងកំឡុងឆ្នាំទីមួយ ១០% ក្នុងកំឡុងពេលឆ្នាំទីពីរ និង ៥% ក្នុងឆ្នាំទីបី។

D313 វិធានការការពារដោយការរឹតត្បិតលើបរិមាណ

ជាការរឹតត្បិតជាបរិមាណបណ្តោះអាសន្នលើការនាំចូលនៃផលិតផលជាក់លាក់ដើម្បីការពារ ឬប៉ះប៉ូវការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរពីការកើនឡើងនៃការនាំចូល (ដូចដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត) និងដើម្បីសម្របសម្រួលដល់ការកែតម្រូវ។ ច្បាប់ត្រូវបានអនុវត្តទៅតាមកម្រិតនិងការបែងចែកក្នុងតារាង។ ប្រសិនបើរយៈពេលរំពឹងទុកនៃវិធានការគឺច្រើនជាងមួយឆ្នាំ សេរីភាវូបនីយកម្មត្រូវធ្វើឡើងជាបណ្តើរៗ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តវិធានការ។

ឧទាហរណ៍៖ វិធានការការពារគិតជាបរិមាណ (ក្បួន) សម្រាប់រយៈពេល ៣ឆ្នាំ ត្រូវបានអនុវត្តលើការនាំចូលផលិតផលដែកថែប។ កម្រិតសរុបមានចំនួន ១០.០០០ តោនសម្រាប់ឆ្នាំដំបូង និង ១៥.០០០ តោននៅឆ្នាំទីពីរ និង ២២.០០០ តោន នៅឆ្នាំទីបី។

² ទោះបីជាការរឹតត្បិតបរិមាណ ត្រូវបានហាមឃាត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងលើវិធានការការពារ ក្នុងទម្រង់នេះ វិធានការការពារត្រូវបានអនុញ្ញាតិសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់។

D314 វិធានការការពារដែលមានទម្រង់ផ្សេងទៀត

ជាវិធានការការពារដែលមានទម្រង់ផ្សេងទៀតក្រៅពីកាតព្វកិច្ចពន្ធគយ ឬការរឹតត្បិតជាបរិមាណ (ដែលអាចជាវិធានការរួមបញ្ចូលគ្នាទាំងកាតព្វកិច្ចពន្ធគយនិងបរិមាណ) ត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីការពារ ឬប៉ះប៉ូវការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរពីការកើនឡើងនៃការនាំចូល (ដូចដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត) និងដើម្បីជួយសម្របសម្រួលដល់ការកែតម្រូវ។ ប្រសិនបើរយៈពេលរំពឹងទុកនៃវិធានការគឺច្រើនជាងមួយឆ្នាំ សេរីភាវូបនីយកម្មត្រូវធ្វើជាបណ្តើរៗ ក្នុងអំឡុងពេលរយៈពេលនៃការអនុវត្តវិធានការ។

ឧទាហរណ៍៖ វិធានការការពាររយៈពេល ២ឆ្នាំ ត្រូវបានអនុវត្តលើការនាំចូលម៉ាស៊ីនលាងចាន។ ក្នុងកំឡុងឆ្នាំទីមួយ ទឹកប្រាក់ពន្ធ ៥០ ដុល្លារ ក្នុងមួយឯកតានឹងត្រូវបានអនុវត្តលើម៉ាស៊ីនលាង

បានដែលនាំចូលទាំងអស់ ដែលមានភ្ជាប់តម្លៃ c.i.f. ក្រោម ៥០០ ដុល្លារក្នុងមួយឯកតា។ ក្នុងឆ្នាំទី ពីរ វិធានការការពារនឹងមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះការនាំចូល ២០.០០០ គ្រឿងដំបូងឡើយ ដោយ មិនគិតពីតម្លៃនៃគ្រឿងទាំងនោះ។

D32 វិធានការការពារវិស័យកសិកម្មពិសេស

ជាវិធានការការពារវិស័យកសិកម្មពិសេសអនុញ្ញាតដែលឱ្យមានការដាក់ពន្ធបន្ថែម ដើម្បីឆ្លើយតបនឹង ការកើនឡើងនៃការនាំចូល ឬការធ្លាក់ចុះនៃការនាំចូលតម្លៃ។ កម្រិតជាក់លាក់សម្រាប់បរិមាណឬតម្លៃ នៃទំនិញនាំចូល គឺជាការកំណត់នៅក្នុងកម្រិតប្រភេទ។ ក្នុងករណីដែលបញ្ចូលឡើងដោយបរិមាណ នាំចូល កាតព្វកិច្ចបន្ថែមត្រូវអនុវត្តរហូតដល់ដំណាច់ឆ្នាំ។ ក្នុងករណីតម្លៃដែលបង្កការខូចខាត (Price Triggers) កាតព្វកិច្ចបន្ថែមត្រូវបានកំណត់លើការដឹកជញ្ជូនតាមមូលដ្ឋាននៃការដឹកជញ្ជូន។

D321 វិធានការការពារសុវត្ថិភាពផលិតផលកសិកម្មផ្នែកលើទំហំពាណិជ្ជកម្ម

នៅក្នុងវិធានការការពារប្រភេទនេះ កាតព្វកិច្ចបន្ថែមអាចត្រូវបានអនុវត្ត ប្រសិនបើទំហំនៃ ការនាំចូលផលិតផលកសិកម្មលើសបរិមាណដែលបានកំណត់។

ឧទាហរណ៍៖ កាតព្វកិច្ចពន្ធបន្ថែមស្មើនឹងមួយភាគបីនៃកាតព្វកិច្ចពន្ធបច្ចុប្បន្ន ត្រូវបានអនុវត្ត ចំពោះការនាំចូលទឹកដោះគោ នៅពេលបរិមាណការនាំចូលលើសបរិមាណកំណត់ ៨៦១ តោន។

D322 វិធានការការពារផលិតផលកសិកម្មពិសេសផ្នែកលើតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម

នៅក្នុងវិធានការការពារប្រភេទនេះ កាតព្វកិច្ចពន្ធបន្ថែមអាចត្រូវបានអនុវត្ត ប្រសិនបើតម្លៃ នាំចូលនៃផលិតផលកសិកម្មដែលបានកំណត់ធ្លាក់ចុះខាងក្រោមតម្លៃដែលបានកំណត់។

ឧទាហរណ៍៖ កាតព្វកិច្ចពន្ធបន្ថែម ២,៧៩ Php/គីឡូក្រាម ត្រូវបានអនុវត្តលើការដឹកជញ្ជូន សាច់ក្រពើសត្វបក្សី *Gallus domesticus* នៅពេលដែល តម្លៃនាំចូល c.i.f. របស់ការដឹក ជញ្ជូននោះទាបជាងតម្លៃកំណត់ ៩៣ Php/ គីឡូក្រាម ២០ ភាគរយ។

D39 វិធានការការពារផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

វិធានការប្រភេទនេះអាចរួមមានដូចជា៖ យន្តការនៃវិធានការការពារពិសេសដែលអាចអនុវត្តចំពោះ ការនាំចូលផលិតផលក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មក្នុងតំបន់ ពិធីការនៃការចូល ឬកិច្ចព្រមព្រៀង ផ្សេងទៀត។

³ វិធានការគ្រប់គ្រងបរិមាណភាគច្រើនត្រូវបានហាមឃាត់ជាផ្លូវការដោយកិច្ចព្រមព្រៀងទូទៅស្តីពីពាណិជ្ជកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម (GATT) ១៩៩៤ ប៉ុន្តែអាចអនុវត្តបាននៅក្រោមកាលៈទេសៈដែលបានកំណត់ជាក់លាក់ (ឧទាហរណ៍៖ មាត្រា XI នៃ GATT ១៩៩៤ កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពី ការការពារ)។

E ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណមិនមែនស្វ័យប្រវត្តិកម្ម, កូតា, ការហាមឃាត់ និងវិធានការគ្រប់គ្រងបរិមាណផ្សេងទៀត ក្រៅពីសម្រាប់ហេតុផល អនាម័យ និងគុណភាពអនាម័យ (SPS) ឬ របៀបច្នៃកម្មទំនើបចំពោះពាណិជ្ជកម្ម (TBT) វិធានការគ្រប់គ្រងជាទូទៅមានគោលបំណងរឹតត្បិតបរិមាណទំនិញដែលអាចត្រូវបាននាំចូលដោយមិនគិតថា តើទំនិញទាំងនោះមកពីប្រភពផ្សេងៗគ្នា ឬអ្នកផ្គត់ផ្គង់ជាក់លាក់មួយឡើយ។ វិធានការទាំងនេះអាចជាការផ្តល់ អាជ្ញាប័ណ្ណមិនមែនស្វ័យប្រវត្តិកម្ម ការកែតម្រូវកូតាដែលបានកំណត់ជាមុន ឬតាមរយៈការហាមឃាត់។^{១៣} វិធាន ការទាំងអស់ត្រូវបានដាក់ណែនាំសម្រាប់ហេតុផល SPS និង TBT ដែលត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ក្នុងជំពូក A និង B ខាងលើ។

E1 នីតិវិធីក្នុងការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ការនាំចូលមិនមែនស្វ័យប្រវត្តិកម្មក្រៅពីហេតុផលSPS ឬTBT

នីតិវិធីផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការនាំចូលត្រូវបានណែនាំសម្រាប់ហេតុផលក្រៅពី SPS ឬ TBT ដែលការ អនុញ្ញាតមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យក្នុងករណីទាំងអស់។ ការអនុញ្ញាតអាចត្រូវបានផ្តល់ជូនតាមការវិនិច្ឆ័យជាមូលដ្ឋាន ឬក៏អាចតម្រូវឱ្យមានលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ជាមុន។

E11 ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលសេដ្ឋកិច្ច

E111 នីតិវិធីផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដោយគ្មានលក្ខណៈបុរេវិនិច្ឆ័យជាក់លាក់

នីតិវិធីនៃការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលការផ្តល់ឱ្យស្ថិតនៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អាជ្ញាធរ ក៏អាច សំដៅលើអាជ្ញាប័ណ្ណដែលចាំបាច់ផងដែរ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលផលិតផលវាយនភ័ណ្ឌគឺត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយផ្អែកលើអាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលសម្រេចដោយអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ។

E112 អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាក់លាក់

ជានីតិវិធីនៃការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ដែលត្រូវបានផ្តល់ជូនសម្រាប់តែការនាំចូលផលិតផល ដែលត្រូវប្រើសម្រាប់ការបញ្ជាក់គោលបំណងជាមុន៖ ជាធម្មតាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ ក្នុងប្រតិបត្តិការបង្កើតផលប្រយោជន៍ដែលបានរំពឹងទុកនៅក្នុងដែនសំខាន់ៗនៃសេដ្ឋកិច្ច។

ឧទាហរណ៍៖ អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការនាំចូលគ្រឿងផ្ទុះដែលមានថាមពលខ្ពស់នឹងត្រូវផ្តល់ជូន តែក្នុងករណីដែលវាត្រូវត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ឧស្សាហកម្មដឹកជញ្ជូនប៉ុណ្ណោះ។

E113 អាជ្ញាប័ណ្ណទាក់ទងនឹងផលិតកម្មក្នុងស្រុក

ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់តែការនាំចូលផលិតផលដែលទាក់ទងទៅនឹងផលិតផលក្នុងស្រុក រួមទាំងកម្រិតផលិតកម្មក្នុងស្រុកដែលដូចគ្នា លើកលែងតែការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលត្រូវ បានចាត់ថ្នាក់ ថាជាការវិនិយោគដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្មដូចដែលបានកំណត់ ក្នុងជំពូក ១។

ឧទាហរណ៍៖ អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការនាំចូលប្រេងសាំងត្រូវបានផ្តល់ជូនប្រសិនបើការផ្គត់ផ្គង់ក្នុង ស្រុកមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។

- E119 ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ
- E12 ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលមិនមែនសេដ្ឋកិច្ច

E121 អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលសាសនា សីលធម៌ ឬវប្បធម៌

ការគ្រប់គ្រងការនាំចូលតាមរយៈអាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលសាសនា សីលធម៌ ឬវប្បធម៌។
ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលភេសជ្ជៈដែលមានជាតិអាល់កុលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូលសម្រាប់តែសណ្ឋាគារនិងភោជនីយដ្ឋានតែប៉ុណ្ណោះ។

E122 ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលនយោបាយ

ការគ្រប់គ្រងការនាំចូលដោយអាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់ហេតុផលនយោបាយ។
ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលផលិតផលទាំងអស់ពីប្រទេសកំណត់ត្រូវមានអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូល។

E129 អាជ្ញាប័ណ្ណ សម្រាប់ហេតុផលមិនមែនសេដ្ឋកិច្ច ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

E2 កូតា

ការដាក់កំហិតលើការនាំចូលផលិតផល ដែលបានបញ្ជាក់តាមរយៈការកំណត់បរិមាណឬតម្លៃអតិបរមាដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់ការនាំចូល។ មិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការនាំចូលដែលលើសពីចំនួនអតិបរមាកំណត់ទាំងនោះទេ។

E21 អចិន្ត្រៃយ៍

កូតានៃធម្មជាតិអចិន្ត្រៃយ៍ (*ឧទាហរណ៍៖* កូតាទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តពេញមួយឆ្នាំដោយគ្មានកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់វិធានការឡើយ) ដែលការនាំចូលអាចកើតឡើងនៅពេលណាក៏បាន។

E211 ការបែងចែកជាសកល

ជាកូតាអចិន្ត្រៃយ៍ដែលគ្មានការកំណត់លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើត។
ឧទាហរណ៍៖ កូតាលើត្រីចំនួន ១០០ តោន ដែលអាចនាំចូលគ្រប់ពេលនៅក្នុងឆ្នាំ ហើយមិនមានការរឹតត្បិតលើប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើតឡើយ។

E212 ការបែងចែកប្រទេស

ជាកូតាអចិន្ត្រៃយ៍ដែលទំហំពាណិជ្ជកម្មឬតម្លៃថេររបស់ផលិតផល ត្រូវតែមានប្រភពដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេសមួយឬច្រើន។
ឧទាហរណ៍៖ កូតាត្រីចំនួន ១០០ តោន ដែលអាចនាំចូលបានគ្រប់ពេលនៅក្នុងឆ្នាំ ប៉ុន្តែ ៧៥ តោន ត្រូវតែមានដើមកំណើតមកពីប្រទេស A និង ២៥ តោនមកពីប្រទេស B។

E22 កូតាតាមរដូវ

ជាកូតាធម្មជាតិអចិន្ត្រៃយ៍ (*ឧទាហរណ៍៖* កូតាទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តជារៀងរាល់ឆ្នាំដោយគ្មានកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ចប់វិធានការឡើយ) ដែលការនាំចូលត្រូវតែធ្វើឡើងក្នុងកំឡុងពេលកំណត់មួយ។

E221 ការបែងចែកសកល

ជាកូតាតាមរដូវកាលដែលគ្មានការកំណត់លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើត។

ឧទាហរណ៍៖ កូតាប្រចាំឆ្នាំលើសារ៉ាយសមុទ្រចំនួន ៣០០ តោន ដែលការនាំចូលត្រូវធ្វើឡើងនៅចន្លោះ ខែមីនា និងខែមិថុនា ហើយមិនមានការរឹតត្បិតលើប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើតទេ។

E222 ការបែងចែកប្រទេស

ជាកូតាតាមរដូវកាលដែលទំហំពាណិជ្ជកម្មឬតម្លៃថេររបស់ផលិតផល ត្រូវតែមានប្រភពដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេសមួយឬច្រើន។

ឧទាហរណ៍៖ កូតាប្រចាំឆ្នាំលើសារ៉ាយសមុទ្រចំនួន ៣០០ តោន ដែលអាចនាំចូលបានតែនៅក្នុងរដូវវស្សា ហើយ ៦០ តោន ត្រូវតែមានដើមកំណើតមកពីប្រទេស A និង ៤០ តោន មកពីប្រទេស B។

E23 បណ្តោះអាសន្ន

ជាកូតាដែលត្រូវបានអនុវត្តលើមូលដ្ឋានបណ្តោះអាសន្ន (ឧទាហរណ៍៖ កូតាទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តមួយឬពីរឆ្នាំតែប៉ុណ្ណោះ) ទោះបីជាកូតាជួយមិនមែនក៏ដោយ។

E231 ការបែងចែកសកល

ជាកូតាតាបណ្តោះអាសន្នដែលគ្មានការកំណត់លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើត។

ឧទាហរណ៍៖ កូតាប្រចាំឆ្នាំលើត្រីនិងសាច់ត្រីចំនួន ១.០០០ តោន ដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេលតែបីឆ្នាំដោយមិនមានការរឹតត្បិតលើប្រទេស នៃផលិតផលដើមកំណើតឡើយ។

E232 ការបែងចែកប្រទេស

ជាកូតាតាបណ្តោះអាសន្ន ដែលទំហំពាណិជ្ជកម្មឬតម្លៃថេររបស់ផលិតផល ត្រូវតែមានប្រភពដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេសមួយឬច្រើន។

ឧទាហរណ៍៖ កូតាប្រចាំឆ្នាំលើត្រីនិងសាច់ត្រីចំនួន ១.០០០ តោន ដែលនឹងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេលតែបីឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ដែលការនាំចូលត្រូវតែធ្វើឡើងក្នុងរដូវក្តៅ ហើយ ៧០០ តោន ត្រូវតែមានដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេស A និង ២០០ តោនទៀត ត្រូវតែមានដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេស B និងនៅសល់អាចមានដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេសណាមួយទៀតក៏បាន។

E3 ការហាមឃាត់ក្រៅពីហេតុផល SPS និង TBT

ជាការហាមឃាត់លើការនាំចូលផលិតផលជាក់លាក់សម្រាប់ហេតុផលផ្សេងទៀតក្រៅពីហេតុផល SPS (A1) ឬ TBT (B1)។

E31 ការហាមឃាត់សម្រាប់ហេតុផលសេដ្ឋកិច្ច

E311 ការហាមឃាត់ពេញលេញ (ការហាមឃាត់ការនាំចូល)

ជាការហាមឃាត់ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌឬគុណវុឌ្ឍិបន្ថែម។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលយានយន្តដែលមានស៊ីឡាំងក្រោម ១.៥០០ cc មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទេ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តនិងគាំទ្រដល់ផលិតកម្មក្នុងស្រុក។

E312 ការហាមឃាត់តាមរដ្ឋ

ជាការហាមឃាត់ការនាំចូលក្នុងកំឡុងពេលណាមួយដែលបានកំណត់ក្នុងឆ្នាំ៖ វិធានការនេះ ជាធម្មតាត្រូវបានអនុវត្តទៅលើផលិតផលកសិកម្មជាក់លាក់មួយចំនួន នៅកំឡុងពេលនៃការ ប្រមូលផលក្នុងស្រុក។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលផ្លែស្រ្តប៊ីរីមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតពីខែមីនាដល់ខែមិថុនារៀងរាល់ឆ្នាំ។

E313 ការហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្នរួមទាំងការព្យួរការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ

ជាកម្រងនៃការហាមឃាត់ក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់ណាមួយ ដែលមិនទាក់ទងនឹងរដ្ឋកាល ជាក់លាក់ណាមួយ៖ ជាធម្មតាសម្រាប់បញ្ចូលបន្ទាន់ដែលមិនត្រូវបានអនុវត្តក្រោមវិធានការពារ ខាងលើ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលត្រីមួយចំនួនត្រូវហាមឃាត់ភ្លាមៗ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃរដ្ឋកាល បច្ចុប្បន្ន។

E314 ការហាមឃាត់ការនាំចូលក្នុងបរិមាណច្រើន

ការហាមឃាត់ការនាំចូលជាក្នុងតំរូវ ដែលមានបរិមាណច្រើន៖ ការនាំចូលត្រូវបានអនុញ្ញាត លុះត្រាតែផលិតផលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងតំរូវសម្រាប់ការលក់រាយដែលបង្កើនថ្លៃការនាំចូល ក្នុងមួយឯកតា។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលស្រាត្រូវបានអនុញ្ញាតតែដល់ដែលមានចំណុះ ៧៥០ml ឬតិចជាង នេះប៉ុណ្ណោះ។

E315 ការហាមឃាត់ផលិតផលដែលរំលោភលើប៉ាតង់ឬកម្មសិទ្ធិបញ្ញាផ្សេងទៀត

ការហាមឃាត់ការចម្លងឬការធ្វើគ្រាប់តាមកម្មសិទ្ធិបញ្ញា ឬផលិតផលយីហោ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលកាបូបដៃម៉ាកក្លែងក្លាយត្រូវបានហាមឃាត់។

E316 ការហាមឃាត់ចំពោះទំនិញដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ជួសជុល ឬកែច្នៃឡើងវិញ

ការហាមឃាត់ការនាំចូលទំនិញដែលមិនមែនជាផលិតផលថ្មី។

ឧទាហរណ៍៖ ការហាមឃាត់មិនឱ្យនាំចូលរថយន្តជុះ។

E319 ការហាមឃាត់ដោយសារហេតុផលសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ**E321 ការហាមឃាត់ដោយសារហេតុផលមិនមែនសេដ្ឋកិច្ច**

E321 ការហាមឃាត់ដោយសារហេតុផលសាសនា សីលធម៌ ឬវប្បធម៌

ការហាមឃាត់ការនាំចូលដោយសារហេតុផលសាសនា សីលធម៌ ឬវប្បធម៌មិនត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងបទបញ្ជាបច្ចេកទេស។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលសៀវភៅនិងទស្សនាវដ្តីរបស់ភាពអាសអាភាសត្រូវហាមឃាត់។

E322 ការហាមឃាត់ដោយសារហេតុផលនយោបាយ (ទំណុកម្មពាណិជ្ជកម្ម)

ការហាមឃាត់ការនាំចូលពីប្រទេសមួយឬក្រុមប្រទេសមួយត្រូវបានអនុវត្តដោយសារហេតុផលនយោបាយ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលទំនិញទាំងអស់ពីប្រទេស A គឺត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងការដាក់ទំណុកម្មចំពោះការសាកល្បងគ្រាប់បែកនុយក្លេអ៊ែររបស់ប្រទេសនោះ ។

E329 ការហាមឃាត់ដោយសារហេតុផលមិនមែនសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ**E5 ការរឹតត្បិតលើការនាំចេញ**

ជាកិច្ចព្រមព្រៀងដែលអ្នកនាំចេញយល់ព្រមក្នុងការកំណត់ការនាំចេញដើម្បីចៀសវាងការរឹតត្បិតដោយប្រទេសដែលនាំចូល ដូចជាកូតា ការតំឡើងពន្ធគយ ឬវិធានការសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងការនាំចូលផ្សេងទៀត។⁴ កិច្ចយល់ព្រមនេះអាចបញ្ចប់នៅទាំងកម្រិតរដ្ឋាភិបាល ឬកម្រិតឧស្សាហកម្ម។

E51 ការរឹតត្បិតលើការនាំចេញដោយស្ម័គ្រចិត្ត (VERs)

ជាកិច្ចព្រមព្រៀងរៀបចំដោយរដ្ឋាភិបាល ឬឧស្សាហកម្មនៃប្រទេសនាំចេញ ដើម្បីកំណត់ការនាំចេញដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីចៀសវាងការរឹតត្បិតជាកាតព្វកិច្ចដោយប្រទេសនាំចូល។ ជាធម្មតា VERs គឺជាលទ្ធផលនៃសំណើដែលធ្វើឡើងដោយប្រទេសនាំចូលដើម្បីផ្តល់ជាវិធានការការពារព្រះកិច្ចក្នុងស្រុកដែលផលិតទំនិញជំនួស។

E511 កិច្ចព្រមព្រៀងជាកូតា

ជាកិច្ចព្រមព្រៀង VER ដែលបង្កើតកូតានាំចេញ។

ឧទាហរណ៍៖ កូតាទ្វេភាគីលើការនាំចេញទោចក្រយានយន្តពីប្រទេស A ទៅប្រទេស B ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីចៀសវាងការដាក់ទំណុកម្មដោយប្រទេស B។

E512 កិច្ចព្រមព្រៀងពិគ្រោះយោបល់

ជាកិច្ចព្រមព្រៀង VER ដែលផ្តល់ការប្រឹក្សាយោបល់ និងការណែនាំអំពីការដាក់កំរិត (កូតា) ក្នុងកាលៈទេសៈជាក់លាក់។

⁴ កិច្ចព្រមព្រៀងបែបនេះត្រូវបានហាមឃាត់ជាផ្លូវការដោយកិច្ចព្រមព្រៀងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក។

ឧទាហរណ៍៖ ការយល់ព្រមក្នុងដាក់កំហិតការនាំចេញកប្បាសពីប្រទេស C ទៅប្រទេស D ក្នុងករណីទំហំនៃការនាំចេញលើសពី ២ លានដុល្លារ កាលពីខែមុន។

E513 កិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការរដ្ឋបាល

ជាកិច្ចព្រមព្រៀង VER ដែលផ្តល់ជូនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរដ្ឋបាល ដោយយល់ថាដើម្បីចៀសវាងការរំខាននៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មទ្វេភាគី។

ឧទាហរណ៍៖ ការយល់ព្រមបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងប្រទេស E និងប្រទេស F ដើម្បីសហការដើម្បីទប់ស្កាត់ការកើនឡើងភ្លាមៗនៃការនាំចេញ។

E59 កិច្ចយល់ព្រមក្នុងការរឹតត្បិតការនាំចេញផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

E6 អត្រាពន្ធគិតជាត្រួតពិនិត្យ (TRQ)

ជាប្រព័ន្ធនៃអត្រាពន្ធច្រើន ដែលអនុវត្តចំពោះផលិតផលតែមួយ៖ អត្រាពន្ធដែលទាបជាងត្រូវបានអនុវត្តលើតម្លៃបន្ថែមបំពេញកម្មជាក់លាក់មួយនៃការនាំចូល និងអត្រាពន្ធខ្ពស់ជាងត្រូវបានអនុវត្តលើការនាំចូលដែលមានតម្លៃបន្ថែមបំពេញកម្មលើសពីនេះ។

ឧទាហរណ៍៖ អង្គរអាចត្រូវបាននាំចូលដោយមិនគិតពន្ធហូតដល់ ១០០,០០០ តោនដំបូង សម្រាប់អង្ករដែលនាំចូលមានចំនួនលើសពីនោះ នឹងត្រូវបង់ពន្ធ ១.៥ ដុល្លារ ក្នុងមួយតីឡូក្រាម។

E61 អត្រាពន្ធគិតជាត្រួតពិនិត្យ ដែលចងភ្ជាប់ដោយអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក រួមបញ្ចូលនៅក្នុងតារាងពន្ធគយរបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (សម្រាប់និងការប្តេជ្ញាចិត្តក្រោមការចរចារបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក)

E611 ការបែងចែកជាសកល

ជា WTO-bound TRQs ដែលគ្មានលក្ខខណ្ឌត្រូវបានកំណត់លើប្រទេសផលិតផលដើមកំណើត។

ឧទាហរណ៍៖ WTO-bound TRQ អនុញ្ញាតឱ្យនាំចូលទឹកដោះគោ និងក្រែមរហូតដល់ ២.០០០ តោន ដោយមិនបង់ពន្ធ និងមិនមានលក្ខខណ្ឌកំណត់លើប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើត។

E612 ការបែងចែកតាមប្រទេស

ជា WTO-bound TRQs ដែលទំហំពាណិជ្ជកម្មឬតម្លៃផលិតផលថេរ ត្រូវតែមានដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេសមួយឬច្រើន។

ឧទាហរណ៍៖ ការអនុវត្ត WTO TRQs លើបសុបក្សីចំនួន ២០០,០០០ តោន ដោយគិតជាភាគ១២% និងពាក់កណ្តាលនៃចំនួននោះ ត្រូវមានដើមកំណើតពីប្រទេស A ។

E62 TRQ ដែលរួមបញ្ចូលនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មផ្សេងទៀត

E621 ការបែងចែកជាសកល

ជា TRQ ដែលមិនមានចែងដោយអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (non-WTO TRQ) ដែលគ្មានលក្ខខណ្ឌកំណត់លើប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើត។

ឧទាហរណ៍៖ non-WTO TRQ អាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់តែសាច់គោចំនួន ៤០.០០០ តោន ដោយគ្មានការកំណត់លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ប្រទេសនៃផលិតផលដើមកំណើតឡើយ។

E622 ការបែងចែកប្រទេស

ជា TRQ ដែលមិនមានចែងដោយអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (non-WTO TRQ) ដែលបរិមាណឬតម្លៃនៃផលិតផលចេញ ត្រូវតែមានដើមកំណើតនៅក្នុងប្រទេសមួយឬច្រើន។

ឧទាហរណ៍៖ ចេកស្រស់ពីប្រទេស A អាចត្រូវបាននាំចូលដោយមិនគិតពន្ធរហូតដល់ ៤.០០០ តោន។

E9 វិធានការត្រួតពិនិត្យបរិមាណផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

F វិធានការគ្រប់គ្រងតម្លៃ ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការកំណត់តម្លៃបន្ថែម

ជាវិធានការដែលបានអនុវត្តដើម្បីគ្រប់គ្រងឬមានឥទ្ធិពលលើតម្លៃទំនិញនាំចូល ដើម្បីគាំទ្រតម្លៃនៃផលិតផលក្នុងស្រុកមួយចំនួននៅពេលដែលតម្លៃទំនិញនាំចូលទាំងនោះទាបជាង; បង្កើតតម្លៃជាក់លាក់សម្រាប់ផលិតផលក្នុងស្រុក ដោយសារតែការប្រែប្រួលតម្លៃនៅក្នុងទីផ្សារក្នុងស្រុក ឬអស្ថិរភាពតម្លៃនៅក្នុងទីផ្សារបរទេស; ឬដើម្បីបង្កើន ឬការពារប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការប្រមូលពន្ធ។ វិធានការប្រភេទនេះក៏រាប់បញ្ចូលទាំងវិធានការក្រៅពីពន្ធដែលបង្កើនថ្លៃដើមនៃការនាំចូលក្នុងលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ពោលគឺតាមរយៈការគិតជាភាគរយថេរឬចំនួនថេរ។ ពួកគេក៏ត្រូវបានស្គាល់ថាជាវិធានការពន្ធគយ។

F1 វិធានការរដ្ឋបាលដែលប៉ះពាល់ដល់តម្លៃពន្ធគយ

ជាការកំណត់តម្លៃនាំចូលដោយអាជ្ញាធរនៃប្រទេសនាំចូល ដោយគិតគូរពីតម្លៃផលិតផលក្នុងស្រុកសម្រាប់អ្នកផលិត ឬអ្នកប្រើប្រាស់។ វិធាននេះអាចមានទម្រង់ជាការបង្កើតកម្រិតតម្លៃអប្បបរមានិងតម្លៃអតិបរមា ឬប្តូរទៅជាការកំណត់តម្លៃតាមទីផ្សារអន្តរជាតិ។ វាអាចមានភាពខុសគ្នាក្នុងការកំណត់តម្លៃនាំចូល ដូចជាតម្លៃនាំចូលអប្បបរមា ឬតម្លៃដែលត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកលើករណីយោង។

F11 តម្លៃនាំចូលអប្បបរមា

ជាតម្លៃនាំចូលដែលត្រូវបានបង្កើតជាមុន ដែលកំណត់ថាការនាំចូលណាមួយដែលមិនអាចអនុញ្ញាតិ។

ឧទាហរណ៍៖ តម្លៃនាំចូលអប្បបរមាត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ផលិតផលក្រណាត់និងសម្លៀកបំពាក់។

F12 តម្លៃយោង

ជាថ្លៃដើមដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមុន ដែលអាជ្ញាធរនៃប្រទេសនាំចូលប្រើជាឯកសារយោងដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់តម្លៃទំនិញនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ តម្លៃយោងសម្រាប់ផលិតផលកសិកម្ម គឺផ្អែកលើតម្លៃកសិដ្ឋាន ដែលជាតម្លៃសុទ្ធ របស់ផលិតផលនៅពេលវាទុកកសិដ្ឋានបន្ទាប់ពីថ្លៃទីផ្សារត្រូវបានដក។

F19 វិធានការរដ្ឋបាលដទៃទៀតដែលប៉ះពាល់ដល់តម្លៃពន្ធតយផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

F2 ការរឹតត្បិតតម្លៃនាំចេញដោយស្ម័គ្រចិត្ត (VEPRs)

ជាកិច្ចព្រមព្រៀងដែលអ្នកនាំចេញយល់ព្រមរក្សាតម្លៃទំនិញលើសកម្រិតជាក់លាក់^៥ ដំណើរការនៃវិធានការ VEPR ត្រូវបានផ្ដើមឡើង ដោយប្រទេសនាំចូល ដូច្នេះត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាវិធានការលើការនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ តម្លៃនាំចេញនៃកាសែតវីដេអូត្រូវបានកំណត់ខ្ពស់ជាងមុន ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពមិនចុះសម្រុង ក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មជាមួយប្រទេសនាំចូលធំៗ។

F3 ថ្លៃសេវាអថេរ

ពន្ធ ឬប្រាក់ទូទាត់ជូនរដ្ឋាភិបាល ដែលត្រូវបានប្រមូលក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យតម្លៃទីផ្សារនៃផលិតផលនាំចូល មានកម្រិតប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងតម្លៃទីផ្សារនៃផលិតផលក្នុងស្រុក^៦ ទំនិញដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាវត្ថុ ធាតុដើមអាចនឹងត្រូវបានគិតពន្ធផ្អែកទៅលើទម្ងន់សរុប ខណៈដែលម្ហូបអាហារកែច្នៃអាចនឹងត្រូវបានគិតពន្ធផ្អែក លើសមាមាត្រនៃសមាសធាតុវត្ថុធាតុដើមក្នុងផលិតផលសម្រេច។ ការគិតពន្ធទាំងនេះ រួមមាន៖

F31 ពន្ធអថេរ

អត្រាពន្ធ ឬប្រាក់ទូទាត់ជូនរដ្ឋាភិបាលផ្ទាល់ប្តូរផ្ទុយពីតម្លៃនៃផលិតផលនាំចូល ដើម្បីរក្សាស្ថិរភាពនៃតម្លៃ ទំនិញក្នុងប្រទេសនាំចូល៖ អនុវត្តជាចម្បងចំពោះវត្ថុធាតុដើមនិងអាចហៅបានថាថ្លៃនាំចូលអថេរ (flexible import fee)។

ឧទាហរណ៍៖ តម្លៃគោលដៅសម្រាប់គ្រាប់ពូជគឺ ៧០០ដុល្លារក្នុងមួយតោន។ ដោយសារតម្លៃគ្រាប់ពូជលើ ទីផ្សារអន្តរជាតិស្មើនឹង ៥០០ដុល្លារ នោះពន្ធនឹងស្មើ ២០០ដុល្លារ។ ប្រសិនបើតម្លៃគ្រាប់ពូជលើទីផ្សារអន្តរ ជាតិប្តូរទៅ ៦០០ដុល្លារ នោះពន្ធនឹងប្តូរទៅ ១០០ដុល្លារ។

F32 សមាសភាគអថេរ

អត្រាពន្ធ ឬប្រាក់ទូទាត់ជូនរដ្ឋាភិបាលរាប់បញ្ចូលសមាសភាគ ad valorem និងសមាសភាគអថេរ៖ ថ្លៃសេវា ទាំងនេះគឺត្រូវបានអនុវត្តជាចម្បងចំពោះផលិតផលកែច្នៃដែលក្នុងនោះផ្នែកអថេរត្រូវបានអនុវត្តចំពោះវត្ថុ ធាតុដើម ឬធាតុផ្សំក្នុងផលិតផលសម្រេច។ វាអាចហៅថាការទូទាត់សង (compensatory element)។

ឧទាហរណ៍៖ អត្រាពន្ធលើស្ករគ្រាប់ត្រូវបានកំណត់ “២៥% ឬក៏ ២៥ដុល្លារសម្រាប់សមាសភាគស្កររួមផ្សំ ក្នុងមួយគីឡូក្រាម ដកតម្លៃស្ករក្នុងមួយគីឡូក្រាម”។

^៥វិធានការទាំងនេះត្រូវបានហាមឃាត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក។ ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការប្រឆាំងនឹងការ ទម្លាក់តម្លៃ និងការឧបត្ថម្ភធន និងវិធានការពន្ធប៉ះពាល់ ប៉ុន្តែវិធានការដែលមានទម្រង់ជាការអនុវត្តលើតម្លៃត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងលក្ខខណ្ឌ ជាក់លាក់។ សូមមើល D13 និង D23 សម្រាប់ឧទាហរណ៍។

^៦វិធានការណ៍នេះត្រូវបានហាមឃាត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀង WTO លើវិស័យកសិកម្ម មាត្រា៤។

F39 ថ្លៃសេវាអថេរផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

F4 ពន្ធបន្ថែមលើពន្ធគយ

ការដាក់ពន្ធទៅលើផលិតផលនាំចូលសម្រាប់គោលបំណងជាក់លាក់ណាមួយបន្ថែមពីលើពន្ធគយ ដើម្បីបង្កើនចំណូលសារពើពន្ធ ឬការការពារឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុក។

ឧទាហរណ៍៖ ពន្ធបន្ថែមលើពន្ធគយ, ការទូទាត់ពន្ធបន្ថែមលើទំនិញដែលបានគិតពន្ធចេញហើយ ឬពន្ធបន្ថែមផ្សេងទៀត។

F5 ពន្ធតាមរដូវ

ពន្ធត្រូវបានអនុវត្តនៅពេលវេលាជាក់លាក់ក្នុងឆ្នាំ ហើយជាធម្មតាវាទាក់ទងនឹងផលិតផលកសិកម្ម។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលភេសជ្ជៈធ្វើពីផ្លែ Pear ស្រស់ៗក្នុងចំនួនច្រើន ពីថ្ងៃទី១ សីហា ដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ មិនត្រូវឱ្យទូទាត់ពន្ធ ចំណែកខែផ្សេងទៀត ពន្ធតាមរដូវត្រូវបានអនុវត្ត។

F6 ពន្ធនិងថ្លៃសេវាបន្ថែមពាក់ព័ន្ធនឹងសេវាកម្មផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាល

ថ្លៃសេវាបន្ថែមដែលត្រូវបានប្រមូលពីទំនិញនាំចូលបន្ថែមពីលើពន្ធគយ និងពន្ធបន្ថែមលើពន្ធគយ និងដែលមិនបានអនុវត្តចំពោះទំនិញក្នុងស្រុក។⁷ ពន្ធនិងថ្លៃសេវាបន្ថែមទាំងនេះ រួមមាន៖

F61 ការត្រួតពិនិត្យផ្នែកគយ, ប្រតិបត្តិការគយ, កម្រៃសេវាកម្មគយ

F62 ការលើកដាក់ទំនិញ ឬកម្រៃរក្សាទុកទំនិញ

F63 ពន្ធលើប្រតិបត្តិការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេស

F64 ពន្ធលើការបោះត្រា

F65 កម្រៃអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូលទំនិញ

F66 កម្រៃវិក័យបំត្រកុងស៊ុល

F67 ពន្ធស៊ីតិ

F68 ពន្ធលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន

F69 ថ្លៃសេវាបន្ថែម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

F7 ពន្ធក្នុងស្រុក និងថ្លៃសេវាលើការនាំចូលទំនិញ

ពន្ធប្រមូលពីការនាំចូលទំនិញដែលបានអនុវត្តចំពោះទំនិញក្នុងស្រុកផងដែរ។⁸

⁷ គួរកត់សំគាល់ថាមាត្រា VIII នៃ GATT ចែងថាថ្លៃឈ្នួលនិងការគិតថ្លៃផ្សេងៗក្រៅពីពន្ធគយ និងពន្ធក្នុងស្រុក “ត្រូវបានកំណត់ជាចំនួនទឹកប្រាក់ប្រហាក់ប្រហែលនឹងថ្លៃសេវាកម្មដែលត្រូវបានផ្តល់ជូន និងមិនត្រូវបង្ហាញពីការការពារដោយប្រយោលដល់ផលិតផលក្នុងស្រុក ឬការប្រមូលពន្ធលើការនាំចូល ឬការនាំចេញសម្រាប់គោលបំណងសារពើពន្ធ។

⁸ មាត្រា ៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង GATT អនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តពន្ធក្នុងស្រុកចំពោះទំនិញនាំចូល។ ប៉ុន្តែពន្ធទាំងនេះមិនគួរមានកម្រិតខ្ពស់ជាងពន្ធដែលបានអនុវត្តចំពោះផលិតផលក្នុងស្រុកស្រដៀងគ្នាទេ។

F71 ពន្ធលើផលិតផលប្រើប្រាស់

ពន្ធលើការលក់ផលិតផលដែលត្រូវបានអនុវត្តជាទូទៅចំពោះផលិតផលទាំងអស់ ឬផលិតផលភាគច្រើន។

ឧទាហរណ៍៖ ពន្ធលើការលក់, ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល (ឬពន្ធត្រួតគ្នាលើការលក់), អាករលើតម្លៃបន្ថែម។

F72 អាករពិសេស

ពន្ធដែលបានកំណត់លើប្រភេទទំនិញដែលបានជ្រើសរើស ធម្មតាជាទំនិញប្រណីត ឬទំនិញមិនសំខាន់។

ពន្ធនេះត្រូវបានប្រមូលដាច់ដោយឡែក និងបន្ថែមពីលើពន្ធលើការលក់ទូទៅ។

F73 ពន្ធនិងថ្លៃសេវាសម្រាប់ប្រភេទទំនិញវេទយិត

ថ្លៃសេវាដែលរាប់បញ្ចូលនូវថ្លៃសេវាបំភាយខ្ពស់, ពន្ធលើទំនិញវេទយិត និងថ្លៃសេវាដូចជា៖ ថ្លៃ

សេវាចុងក្រោយគេត្រូវបានប្រមូលដើម្បីទូទាត់នូវការចំណាយនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល។

ឧទាហរណ៍៖ ថ្លៃសេវាលើការបំភាយខ្ពស់កាបូនិកលើយានយន្ត។

F79 ពន្ធក្នុងស្រុក និងថ្លៃសេវាលើទំនិញនាំចូលផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

F8 ការកំណត់ពន្ធគយដោយក្រឹត្យ

តម្លៃទំនិញដែលបានកំណត់ដោយក្រឹត្យក្នុងគោលបំណងប្រមូលពន្ធគយនិងថ្លៃសេវាផ្សេងៗទៀត៖ ការ

អនុវត្តនេះត្រូវបានបង្ហាញជាមធ្យោបាយដើម្បីជៀសវាងការក្លែងបន្លំ ឬដើម្បីការពារឧស្សាហកម្មក្នុងស្រុក។

តម្លៃកំណត់ដោយក្រឹត្យបានផ្លាស់ប្តូរពន្ធ ad valorem ទៅជាពន្ធជាក់លាក់។

ឧទាហរណ៍៖ គេប្រើប្រាស់ពាក្យ “*valeur mercuriale*” ក្នុងប្រទេសដែលប្រើប្រាស់ភាសាបារាំង។

F9 វិធានការគ្រប់គ្រងតម្លៃ, មិនបានបញ្ជាក់នៅកន្លែងផ្សេង

G វិធានការហិរញ្ញវត្ថុ

វិធានការហិរញ្ញវត្ថុមានគោលបំណងធ្វើនិយតកម្មការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសនិងថ្លៃប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសសម្រាប់

ទំនិញនាំចូលនិងកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការទូទាត់ (terms of payment)។ ពួកគេអាចធ្វើឱ្យកើនឡើងនូវថ្លៃ

ទំនិញនាំចូលដូចគ្នានឹងវិធានការពន្ធគយផងដែរ។

G1 តម្រូវការទូទាត់ប្រាក់ជាមុន

តម្រូវការទូទាត់ប្រាក់ជាមុនពាក់ព័ន្ធនឹងតម្លៃនៃប្រតិបត្តិការនាំចូល និង/ឬពន្ធនាំចូល៖ ការទូទាត់ទាំងនេះ

ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅពេលដាក់ពាក្យស្នើសុំជាផ្លូវការ ឬនៅពេលចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូលទំនិញ។ ការទូទាត់

ទាំងនេះ រួមមាន៖

G11 ប្រាក់តម្កល់លើការនាំចូលទំនិញជាមុន

តម្រូវការដែលអ្នកនាំចូលតម្កល់ប្រាក់ដែលគិតជាភាគរយនៃតម្លៃប្រតិបត្តិការនាំចូលមុនពេល

ទទួលទំនិញ៖ គ្មានការទូទាត់ការប្រាក់ទៅលើប្រាក់តម្កល់នេះទេ។

ឧទាហរណ៍៖ ការតម្រូវឱ្យមានការទូទាត់ ៥០% នៃតម្លៃប្រតិបត្តិការក្នុងរយៈពេល ៣ខែ មុនពេលទំនិញមកដល់កំពង់ផែតាមការរំពឹងទុក។

G12 តម្រូវការកម្រិតសាច់ប្រាក់

តម្រូវការក្នុងការតម្កល់ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃតម្លៃប្រតិបត្តិការឬចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានបញ្ជាក់ជាប្រយោជន៍បណ្តុបរទេសក្នុងធនាគារពាណិជ្ជកម្មមុនពេលបើកលិខិតឥណទាន។

ឧទាហរណ៍៖ ការតម្រូវឱ្យតម្កល់ប្រាក់ ១០០% នៃតម្លៃប្រតិបត្តិការនៅធនាគារពាណិជ្ជកម្មដែលបានកំណត់។

G13 ការទូទាត់ពន្ធគយជាមុន

តម្រូវការក្នុងការទូទាត់ពន្ធគយទាំងស្រុង ឬដោយផ្នែកជាមុន៖ គ្មានការទូទាត់ការប្រាក់ទៅលើការទូទាត់ជាមុននេះទេ។

ឧទាហរណ៍៖ តម្រូវការក្នុងការទូទាត់ ១០០% នៃពន្ធគយដែលបានប៉ាន់ស្មានក្នុងរយៈពេល ៣ខែ មុនពេលទំនិញមកដល់កំពង់ផែតាមការរំពឹងទុក។

G14 ប្រាក់តម្កល់សងវិញសម្រាប់ប្រភេទផលិតផលវេចខ្ចី

តម្រូវការក្នុងការទូទាត់ចំនួនប្រាក់តម្កល់ជាក់លាក់ដែលត្រូវបានសងត្រលប់មកវិញនៅពេលដែលផលិតផលប្រើប្រាស់រួច ឬក្នុងតំរូវការរបស់វាត្រូវបានបញ្ជូនត្រលប់មកប្រព័ន្ធប្រមូលវិញ។

ឧទាហរណ៍៖ ការតម្រូវឱ្យតម្កល់សាច់ប្រាក់ ១០០ ដុល្លារ សម្រាប់ទូទឹកកកនីមួយៗ ហើយប្រាក់តម្កល់នេះនឹងត្រូវបានសងត្រលប់មកវិញនៅពេលទូទឹកកកត្រូវបានយកមកកែច្នៃឬផ្ទេរឱ្យប្រើប្រាស់រួច។

G19 តម្រូវការក្នុងការទូទាត់ប្រាក់ជាមុនផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

G2 អត្រាប្តូរប្រាក់ច្រើន

ការផ្លាស់ប្តូរអត្រាប្តូរប្រាក់សម្រាប់ទំនិញនាំចូលអាស្រ័យលើប្រភេទផលិតផល៖ ជាធម្មតាអត្រាផ្លាស់ប្តូរត្រូវបានរក្សាទុកសម្រាប់ទំនិញសំខាន់ៗ ខណៈពេលដែលទំនិញផ្សេងទៀតត្រូវទូទាត់តាមអត្រាពាណិជ្ជកម្ម ឬពេលខ្លះដោយការទិញប្រយោជន៍បណ្តុបរទេសតាមរយៈការដេញថ្លៃ។^៩

ឧទាហរណ៍៖ មានតែការទូទាត់ថ្លៃអាហារសម្រាប់ទារក និងការនាំចូលចំណីអាហារប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រើប្រាស់អត្រាប្តូរប្រាក់ផ្លូវការ។

^៩ ការប្រើប្រាស់អត្រាប្តូរប្រាក់ច្រើនត្រូវបានហាមឃាត់ជាផ្លូវការដោយ GATT ១៩៩៤ ។

G3 បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការបែងចែកការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសផ្លូវការ

G31 ការហាមឃាត់ការបែងចែកការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេស

គ្មានការបែងចែកការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសផ្លូវការសម្រាប់ការទូទាត់លើទំនិញនាំចូលឡើយ។

ឧទាហរណ៍៖ ការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសមិនត្រូវបានបែងចែកសម្រាប់ការនាំចូលផលិតផលប្រណីត ដូចជាយានយន្តទូទស្សន៍ គ្រឿងអលង្ការ។ល។

G32 ការអនុញ្ញាតពីធនាគារ

តម្រូវការក្នុងការទទួលបានការអនុញ្ញាតលើការនាំចូលពិសេសពីធនាគារកណ្តាល។

ឧទាហរណ៍៖ សម្រាប់ការនាំចូលយានយន្ត លិខិតអនុញ្ញាតចេញដោយធនាគារកណ្តាលត្រូវបាន ទាមទារបន្ថែមពីលើអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូលទំនិញ។

G33 ការអនុញ្ញាតពាក់ព័ន្ធនឹងការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសក្រៅផ្លូវការ

អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានផ្តល់ឱ្យលុះត្រាតែការប្តូររូបិយប័ណ្ណក្រៅផ្លូវការត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការទូទាត់លើ ទំនិញនាំចូល។

G331 ការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសខាងក្រៅ

អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានផ្តល់ឱ្យសម្រាប់តែទំនិញនាំចូលទាក់ទងនឹងគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស ប៉ុណ្ណោះ និងប្រភពផ្សេងទៀតនៃការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសខាងក្រៅ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលសំភារៈសំណង់ត្រូវបានអនុញ្ញាតលុះត្រាតែការទូទាត់ត្រូវបានធ្វើ ឡើងតាមរយៈមូលនិធិនៃការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស។

G332 រូបិយប័ណ្ណបរទេសរបស់អ្នកនាំចូល

អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានផ្តល់ឱ្យប្រសិនបើអ្នកនាំចូលមានរូបិយប័ណ្ណបរទេសនៅធនាគារបរទេស។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចូលវត្ថុធាតុដើមវាយនភ័ណ្ឌត្រូវបានអនុញ្ញាតប្រសិនបើអ្នកនាំចូល អាចទូទាត់ដោយផ្ទាល់ទៅអ្នកនាំចេញដោយប្រើប្រាស់រូបិយប័ណ្ណបរទេសដែលទទួលបានពី សកម្មភាពនាំចេញទៅក្រៅប្រទេស។

G339 អាជ្ញាប័ណ្ណពាក់ព័ន្ធនឹងការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសក្រៅផ្លូវការផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

G39 បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងការបែងចែកការប្តូររូបិយប័ណ្ណបរទេសផ្លូវការ ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

G4 បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌនៃការទូទាត់ប្រាក់សម្រាប់ទំនិញនាំចូល

បទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌនៃការទូទាត់ប្រាក់លើទំនិញនាំចូលនិងការទទួលបាននិងការប្រើប្រាស់ ឥណទាន (បរទេសឬក្នុងស្រុក) ដើម្បីធ្វើការទូទាត់ប្រាក់លើទំនិញនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ មិនលើសពី ៥០% នៃតំលៃប្រតិបត្តិការដែលអាចត្រូវបានទូទាត់មុនពេលទំនិញមកដល់ កំពង់ផែ។

G9 វិធានការហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

H វិធានការដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការប្រកួតប្រជែង

វិធានការក្នុងការផ្តល់នូវការអនុគ្រោះផ្តាច់មុខបុព្វលាភសិទ្ធិដល់ក្រុមប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចមួយឬច្រើន។

H1 សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ, សម្រាប់ការនាំចូល, បណ្តាញនៃការនាំចូលដែលបានជ្រើសរើសផ្សេងទៀត

H11 សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ, សម្រាប់ការនាំចូល

សហគ្រាស (ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋឬគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ) ដែលមានសិទ្ធិពិសេសនិងបុព្វលាភសិទ្ធិ ហើយសិទ្ធិនេះមិនត្រូវបានប្រគល់ឱ្យអង្គភាពផ្សេងទៀត បានជះឥទ្ធិពលដល់កម្រិតឬទិសដៅនៃ ការនាំចូលផលិតផលជាក់លាក់ណាមួយតាមរយៈការទិញនិងការលក់របស់ពួកគេ (សូមមើល P21)។

ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមប្រឹក្សាទីផ្សារកំណត់ដោយច្បាប់ដែលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខដើម្បីគ្រប់គ្រងការនាំចូល ប្រភេទធុញជាតិជាក់លាក់ណាមួយ, ភ្នាក់ងារដែលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការចែកចាយប្រេងឥន្ធនៈ, ជាភ្នាក់ងារនាំចូលទំនិញតែមួយគត់ឬការនាំចូលទំនិញដែលបានរក្សាទុកសម្រាប់អ្នកនាំចូលជាក់លាក់ ទាក់ទងនឹងប្រភេទនៃទំនិញណាមួយ។

H19 បណ្តាញនៃការនាំចូលដែលត្រូវបានជ្រើសរើសផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

H2 កាតព្វកិច្ចក្នុងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មជាតិ

H21 កាតព្វកិច្ចក្នុងការប្រើប្រាស់ការធានារ៉ាប់រងជាតិ

តម្រូវការដែលទំនិញនាំចូលត្រូវបានធានារ៉ាប់រងដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងជាតិ។

H22 កាតព្វកិច្ចក្នុងការប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនជាតិ

តម្រូវការដែលទំនិញនាំចូលត្រូវបានដឹកជញ្ជូនដោយក្រុមហ៊ុនដឹកជញ្ជូនជាតិ។

H29 កាតព្វកិច្ចក្នុងការប្រើប្រាស់សេវាកម្មជាតិ, មិនបានបញ្ជាក់នៅកន្លែងផ្សេង

H9 វិធានការដែលជះឥទ្ធិពលលើការប្រកួតប្រជែង ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

I វិធានការវិនិយោគពាក់ព័ន្ធនឹងការទិញ^{10,11}

I1 វិធានការសមាសធាតុក្នុងស្រុក

តម្រូវការក្នុងការទិញឬប្រើប្រាស់ត្រឹមត្រូវអតិបរមាជាក់លាក់ ឬប្រភេទនៃផលិតផលដែលបានផលិតឬ មានប្រភពក្នុងស្រុក ឬការដាក់កម្រិតទៅលើការទិញ ឬការប្រើប្រាស់ផលិតផលនាំចូលផ្នែកលើបរិមាណ ឬ តម្លៃនៃការនាំចេញផលិតផលក្នុងស្រុក។

¹⁰ ផ្នែកលើការលើកលែងជាក់លាក់, វិធានការដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង I1-I2 មិនអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀង TRIMs ទេ (កាតព្វកិច្ច នៃប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិក្រោមមាត្រា III និងការលុបបំបាត់ចោលទូទៅ QRS ក្រោមមាត្រា XI នៃ GATT ឆ្នាំ ១៩៩៤) ។ សូមមើលបញ្ជីពន្យល់ ដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃកិច្ចព្រមព្រៀង TRIMs ។

¹¹ វិធានការវិនិយោគពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្មក្រោមរូបភាពជាការរឹតត្បិតការនាំចេញត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងផ្នែក P1 ។

ឧទាហរណ៍៖ ក្នុងការផលិតរថយន្ត, សមាសធាតុដែលផលិតក្នុងស្រុកត្រូវមានយ៉ាងហោចណាស់ ៥០% នៃតម្លៃនៃសមាសធាតុដែលបានប្រើប្រាស់។

I2 វិធានការតុល្យភាពពាណិជ្ជកម្ម

ការដាក់កម្រិតលើការនាំចូលផលិតផលដែលបានប្រើនៅក្នុងឬទាក់ទងទៅនឹងផលិតកម្មក្នុងស្រុក ដែលរាប់បញ្ចូល បរិមាណផលិតផលក្នុងស្រុកដែលបាននាំចេញ ឬការដាក់កម្រិតការប្រើប្រាស់រូបិយប័ណ្ណបរទេសសម្រាប់ការនាំចូល ផ្អែកលើលំហូរនៃរូបិយប័ណ្ណបរទេសដែលទទួលបានពីសហគ្រាសពាក់ព័ន្ធ។

ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមហ៊ុនអាចនាំចូលសំភារៈនិងផលិតផលផ្សេងទៀតត្រឹម ៨០% នៃប្រាក់ចំណូលនាំចេញរបស់ខ្លួនកាលពីឆ្នាំកន្លងមក។

I9 វិធានការវិនិយោគពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

J ការដាក់កម្រិតលើការចែកចាយទំនិញ

ការចែកចាយទំនិញនៅក្នុងប្រទេសនាំចូលអាចត្រូវបានដាក់កម្រិត។ ការចែកចាយទំនិញអាចត្រូវបានគ្រប់គ្រងតាមរយៈតម្រូវការអាជ្ញាប័ណ្ណឬវិញ្ញាបនបត្របន្ថែម។¹²

J1 ការដាក់កម្រិតផ្នែកភូមិសាស្ត្រ

ការដាក់កម្រិតលើការលក់ទំនិញទៅតំបន់ជាក់លាក់មួយចំនួននៅក្នុងប្រទេសនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ ភេសជ្ជៈដែលត្រូវបាននាំចូលអាចត្រូវបានលក់តែនៅក្នុងទីក្រុងដែលមានទីតាំងដែលអាចធ្វើការកែច្នៃកំប៉ុងឡើងវិញប៉ុណ្ណោះ។

J2 ការដាក់កម្រិតលើអ្នកលក់បន្ត

ការដាក់កម្រិតលើការលក់ផលិតផលនាំចូលដោយអ្នកលក់រាយដែលបានកំណត់។

ឧទាហរណ៍៖ អ្នកនាំចេញយានយន្តត្រូវបង្កើតហាងលក់យានយន្តផ្ទាល់ខ្លួន ព្រោះពាណិជ្ជករផ្នែករថយន្តដែលមានស្រាប់នៅក្នុងប្រទេសគោលដៅ គឺជាអ្នកផលិតរថយន្តនៅក្នុងប្រទេសនោះ។

K ការដាក់កម្រិតលើសេវាកម្មក្រោយពេលលក់

វិធានការដែលដាក់កម្រិតលើអ្នកផលិតទំនិញនាំចេញក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មក្រោយពេលលក់នៅក្នុងប្រទេសនាំចូល។

ឧទាហរណ៍៖ សេវាកម្មក្រោយពេលលក់ទូរទស្សន៍ដែលបាននាំចេញ ត្រូវតែផ្តល់ឱ្យដោយក្រុមហ៊ុនសេវាកម្មក្នុងស្រុកនៃប្រទេសនាំចូល។

¹² ការរឹតត្បិតទាំងនេះមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងនិយតកម្មនៃសេវាកម្មចែកចាយទំនិញ។

L ការឧបត្ថម្ភធន (មិនរាប់បញ្ចូលការឧបត្ថម្ភធនលើការនាំចេញនិងការនាំចូល P7)

ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយរដ្ឋាភិបាលឬស្ថាប័នសាធារណៈ ឬតាមរយៈការផ្តល់ភារកិច្ចឬការណែនាំដល់ស្ថាប័នឯកជនដោយរដ្ឋាភិបាល (ការផ្ទេរមូលនិធិដោយផ្ទាល់ឬអាចនឹងដោយផ្ទាល់ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ត្រូវបានបំពេញ៖ ឧទាហរណ៍ អំណោយ, ប្រាក់កម្ចី, ការបញ្ចូលភាគហ៊ុន (equity infusion), ការធានា, ចំណូលរដ្ឋាភិបាលដែលមិនបានប្រមូល, ការផ្តល់ទំនិញឬសេវាកម្មឬការទិញទំនិញ, ការទូទាត់លើយន្តការផ្តល់ថវិកា) ឬការគាំទ្រប្រាក់ចំណូលឬតម្លៃ ដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍និងមានភាពជាក់លាក់ (ចំពោះសហគ្រាសមួយឬឧស្សាហកម្មមួយឬក្រុមទាំងនោះឬត្រូវបានដាក់កម្រិតចំពោះតែតំបន់ភូមិសាស្ត្រដែលបានកំណត់)។

ឧទាហរណ៍៖ រដ្ឋាភិបាលផ្តល់សាច់ប្រាក់មួយដងដល់អ្នកផលិតសារធាតុគីមីដើម្បីផ្លាស់ប្តូរឧបករណ៍ផលិតកម្មចាស់។
សម្គាល់៖ ផ្នែកនេះនឹងត្រូវបានបែងចែកបន្តទៀតបន្ទាប់ពីការសិក្សាបន្ថែមលើប្រធានបទនេះ។

M ការដាក់កម្រិតលើលទ្ធកម្មរដ្ឋាភិបាល

វិធានការគ្រប់គ្រងការទិញទំនិញដោយភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ជាទូទៅដោយជ្រើសរើសអ្នកផ្គត់ផ្គង់ជាតិ។
ឧទាហរណ៍៖ ការិយាល័យរដ្ឋាភិបាលមានអ្នកផ្គត់ផ្គង់ត្រូវការឧបករណ៍ការិយាល័យរបស់ខ្លួន ទោះបីមានតម្លៃខ្ពស់ជាងអ្នកផ្គត់ផ្គង់បរទេសស្រដៀងគ្នាក៏ដោយ។

N កម្មសិទ្ធិបញ្ញា

វិធានការទាក់ទងនឹងកម្មសិទ្ធិបញ្ញាក្នុងពាណិជ្ជកម្ម៖ ច្បាប់កម្មសិទ្ធិបញ្ញាគ្របដណ្តប់លើប្រកាសនីយបត្រកម្ម (patents), ម៉ាក (trademarks), គំនូរឧស្សាហកម្ម (industrial designs), គំនូរបង្ហាញនៃសៀគ្វីបង្រួម (layout designs of integrated circuits), សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ (copyright), ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ (geographical indications), ការសម្ងាត់ពាណិជ្ជកម្ម (trade secrets)។
ឧទាហរណ៍៖ សម្លៀកបំពាក់ដែលមិនមានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពាណិជ្ជសញ្ញាត្រូវបានលក់ក្នុងតម្លៃទាបជាងតម្លៃផលិតផលពិតប្រាកដ។

O វិធានដើមកំណើត

វិធានដើមកំណើតគ្របដណ្តប់លើច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិ និងការកំណត់នីតិវិធីរដ្ឋបាលលើការអនុវត្តទូទៅរបស់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចូលក្នុងគោលបំណងកំណត់ប្រភពដើមនៃទំនិញ។ វិធានដើមកំណើតមានសារៈសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តឧបករណ៍គោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្ម ដូចជាការប្រឆាំងនឹងការលក់បង្អួចថ្លៃនិងពន្ធប៉ះប៉ូវ (antidumping and countervailing duties) សញ្ញាបញ្ជាក់ដើមកំណើត (origin marking) និងវិធានការការពារ (safeguard measures)។

ឧទាហរណ៍៖ ផលិតផលត្រឡប់មកវិញវិញស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសមួយពិបាកក្នុងការបំពេញតាមវិធានដើមកំណើតដើម្បីមាន គុណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អត្រាពន្ធកាត់បន្ថយនៃប្រទេសនាំចូលព្រោះផ្នែកនិងវត្ថុធាតុដើមមានដើមកំណើតនៅ ប្រទេសផ្សេងៗគ្នា។

P វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញទំនិញ

វិធានការពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញគឺជាវិធានការដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចេញលើទំនិញនាំចេញ។

P1 អាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញទំនិញ, កូតានាំចេញទំនិញ, ការហាមឃាត់ការនាំចេញទំនិញ, និងការដាក់កម្រិតលើ បរិមាណនាំចេញទំនិញផ្សេងៗទៀត¹³

ការដាក់កម្រិតលើបរិមាណនៃទំនិញដែលបាននាំចេញទៅប្រទេសជាក់លាក់មួយឬច្រើនដោយរដ្ឋាភិបាល នៃប្រទេសនាំចេញព្រោះហេតុផលមួយចំនួន ដូចជាការខ្វះខាតទំនិញក្នុងទីផ្សារក្នុងស្រុក, ការគ្រប់គ្រង តម្លៃក្នុងស្រុក, ការជៀសវាងវិធានការប្រឆាំងនឹងការលក់បង្ខូចផ្ទៃក្នុងហេតុផលនយោបាយ។¹⁴

P11 ការហាមឃាត់ការនាំចេញទំនិញ

ការហាមឃាត់ការនាំចេញទំនិញជាក់លាក់មួយចំនួន។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចេញពោតត្រូវបានហាមឃាត់ព្រោះកង្វះខាតពោតក្នុងទីផ្សារក្នុងស្រុក។

P12 កូតានាំចេញទំនិញ

កូតាដែលកម្រិតតម្លៃឬបរិមាណនៃការនាំចេញទំនិញ។

ឧទាហរណ៍៖ កូតានៃការនាំចេញសាច់គោត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីធានាឱ្យបាននូវការផ្គត់ផ្គង់គ្រប់ គ្រាន់ក្នុងទីផ្សារក្នុងស្រុក។

P13 តម្រូវការអាជ្ញាប័ណ្ណឬការអនុញ្ញាតក្នុងការនាំចេញទំនិញ

តម្រូវការក្នុងការទទួលបាននូវអាជ្ញាប័ណ្ណឬការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចេញដើម្បីនាំ ចេញផលិតផល។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចេញរ៉ែពេជ្រគឺតម្រូវឱ្យស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួង។

P14 តម្រូវការចុះបញ្ជីការនាំចេញទំនិញ

តម្រូវការក្នុងការចុះបញ្ជីផលិតផលមុនពេលនាំចេញ (សម្រាប់គោលបំណងតាមដាន)។

ឧទាហរណ៍៖ ផលិតផលឱសថតម្រូវឱ្យចុះបញ្ជីជាចាំបាច់មុនពេលនាំចេញ។

P19 ការដាក់កម្រិតលើបរិមាណនាំចេញទំនិញផ្សេងៗទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

P2 សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ, សម្រាប់ការនាំចេញ, បណ្តាញនៃការនាំចេញដែលបានជ្រើសរើសផ្សេងទៀត

¹³ វិធានការវិនិយោគពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្មក្រោមរូបភាពជាការរឹតត្បិតលើការនាំចេញទំនិញត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងផ្នែកនេះ។

¹⁴ វិធានការទាំងអស់នេះត្រូវបានហាមឃាត់ជាផ្លូវការដោយ GATT ១៩៩៤។ ប៉ុន្តែវិធានការទាំងអស់នេះអាចនឹងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងស្ថាន ភាពជាក់លាក់ណាមួយដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា XI នៃ GATT ១៩៩៤។

P21 សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ សម្រាប់ការនាំចេញ

សហគ្រាស (ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋឬគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋ) ដែលមានសិទ្ធិពិសេសនិងបុព្វសិទ្ធិ ហើយសិទ្ធិនេះមិនត្រូវបានប្រគល់ឱ្យអង្គភាពផ្សេងទៀត បានជះឥទ្ធិពលដល់កម្រិតឬទិសដៅនៃ ការនាំចេញផលិតផលជាក់លាក់ណាមួយតាមរយៈការទិញនិងការលក់របស់ពួកគេ (សូមមើល H1)។

ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនាំចេញទំនិញផ្តាច់មុខមួយបានទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីលក្ខខណ្ឌនៃ ការលក់នៅបរទេស។ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលទីផ្សារមួយបានជំរុញដល់ការនាំចេញជំនួសមុខឱ្យកសិករ ខ្នាតតូចជាច្រើននាក់។

P29 បណ្តាញនៃការនាំចេញទំនិញដែលបានជ្រើសរើសផ្សេងៗទៀត ក្រៅពីវិធានការចាងលើ

P3 វិធានការគ្រប់គ្រងតម្លៃទំនិញនាំចេញ

វិធានការដែលបានអនុវត្តដើម្បីគ្រប់គ្រងតម្លៃនៃទំនិញនាំចេញ។

ឧទាហរណ៍៖ តម្លៃខុសគ្នាត្រូវបានកំណត់ចំពោះទំនិញដែលបាននាំចេញនិងទំនិញដូចគ្នាដែលបានលក់ នៅក្នុងទីផ្សារក្នុងស្រុក (គម្រោងកំណត់តម្លៃពីរ)។

P4 វិធានការលើការនាំចេញឡើងវិញ

វិធានការដែលបានអនុវត្តដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចេញលើការទំនិញនាំចេញដែលត្រូវបាននាំចូល ពីបរទេសពីដំបូងឡើយ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចេញស្រានិងស្រាខ្លាំងត្រលប់ទៅកាន់ប្រទេសផលិតវិញត្រូវបានហាមឃាត់។ ការអនុវត្តនេះគឺជារឿងធម្មតានៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មឆ្លងកាត់ព្រំដែនដើម្បីជៀសវាងការដាក់ពន្ធក្នុងប្រទេសផលិត។

P5 ការគិតថ្លៃនិងពន្ធលើទំនិញនាំចេញ

ពន្ធដែលប្រមូលបានដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនាំចេញលើទំនិញនាំចេញ។ ពន្ធទាំងនេះអាចត្រូវបាន កំណត់ជាអត្រាជាក់លាក់ឬពន្ធ ad valorem ។

ឧទាហរណ៍៖ ពន្ធនាំចេញលើប្រេងឆៅត្រូវបានប្រមូលសម្រាប់គោលបំណងប្រាក់ចំណូល។

P6 វិធានការបច្ចេកទេសលើការនាំចេញទំនិញ

បទប្បញ្ញត្តិនៃការនាំចេញទំនិញសំដៅទៅលើលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃផលិតផលនិងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃ អនុលោមភាព (conformity assessment systems) ៖

P61 តម្រូវការត្រួតពិនិត្យ

ការត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពឬលក្ខណៈផ្សេងទៀតនៃផលិតផលសម្រាប់ការនាំចេញ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចេញផលិតផលអាហារកែច្នៃត្រូវតែបានត្រួតពិនិត្យសម្រាប់លក្ខខណ្ឌអនាម័យ។

P62 វិញ្ញាបនបត្រដែលទាមទារដោយប្រទេសនាំចេញ

ការតម្រូវឱ្យទទួលបាននូវវិញ្ញាបនបត្រអនាម័យ ភូតតាមអនាម័យ (sanitary, phytosanitary) ឬ វិញ្ញាបនបត្រផ្សេងទៀតមុនពេលទំនិញត្រូវបាននាំចេញ។

ឧទាហរណ៍៖ ការនាំចេញសត្វមានជីវិតត្រូវមានវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ពីសុខភាព។

P69 វិធានការបច្ចេកទេសលើការនាំចេញទំនិញ ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

P7 ការឧបត្ថម្ភធនលើការនាំចេញទំនិញ

ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយរដ្ឋាភិបាលឬស្ថាប័នសាធារណៈ ឬតាមរយៈការផ្តល់ភារកិច្ចឬការណែនាំដល់ ស្ថាប័នឯកជនដោយរដ្ឋាភិបាល (ការផ្ទេរមូលនិធិដោយផ្ទាល់ឬអាចនឹងដោយផ្ទាល់ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌ ចាំបាច់ត្រូវបានបំពេញ៖ ឧទាហរណ៍ អំណោយ, ប្រាក់កម្ចី, ការបញ្ចូលភាគហ៊ុន (equity infusion), ការ ធានា, ចំណូលរដ្ឋាភិបាលដែលមិនបានប្រមូល, ការផ្តល់ទំនិញឬសេវាកម្មឬការទិញទំនិញ, ការទូទាត់លើ យន្តការផ្តល់ថវិកា) ឬការគាំទ្រប្រាក់ចំណូលឬតម្លៃ ដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍និងអាស្រ័យលើច្បាប់ឬការ ពិតពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការនាំចេញ (ទោះបីជាលក្ខខណ្ឌតែមួយគត់ឬជាលក្ខខណ្ឌមួយក្នុងចំណោម លក្ខខណ្ឌមួយចំនួន) រួមទាំងវិធានការដែលបង្ហាញក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ១ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការធ្វើឧបត្ថម្ភធន និងវិធានការប៉ះប៉ូវនិងវិធានការដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីកសិកម្ម។

ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមហ៊ុនកម្មន្តសាលទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេស A ត្រូវបានលើកលែងពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ ចំពោះប្រាក់ចំណេញដែលទទួលបានពីការនាំចេញរបស់ពួកគេ។

P8 ឥណទានលើការនាំចេញទំនិញ

P9 វិធានការលើការនាំចេញទំនិញផ្សេងទៀត ក្រៅពីវិធានការខាងលើ

